

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 721

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 105 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, în redactarea anterioară și ulterioară publicării Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 alin. (2) lit. f), ale art. 139 alin. (3) teza finală, ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală.....	2–11
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
112. — Ordonanță de urgență privind instituirea unor măsuri pentru stimularea investițiilor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în domeniul eficienței energetice, resurselor regenerabile de energie pentru întreprinderi mari și întreprinderi mici și mijlocii, energiei verzi din surse regenerabile destinate autorităților publice locale, precum și unele măsuri în domeniul specializării inteligente, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	12–30
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
415. — Decizie privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru gestionarea efectelor produse de schimbările climatice în agricultură	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 105**

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, în redactarea anterioară și ulterioară publicării Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 alin. (2) lit. f), ale art. 139 alin. (3) teza finală, ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații (în forma anterioară și ulterioară Legii nr. 255/2013), ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (în forma anterioară Legii nr. 54/2006 și în forma actuală), ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 lit. f), ale art. 139 alin. (3), ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Beneamin Rus în Dosarul nr. 2.022/111/2015 al Tribunalului Bihor — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 830D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Doris-Alina Șerban, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a depus la dosar un memoriu prin care solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală și admiterea excepției de neconstituționalitate având ca obiect celelalte texte de lege criticate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 4 februarie 2020, și admiterea excepției de neconstituționalitate cât privește celelalte dispoziții de lege criticate. Referitor la

soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate, reiterează motivele cuprinse în notele scrise și memoriul aflate la dosar.

4. Având cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013) și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992, ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și ale art. 224 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, întrucât criticile invocate privesc aspecte de interpretare și aplicare a legii. Reține că normele menționate reglementează vocația unei instituții a statului — similar persoanelor fizice și juridice, care au cunoștință despre săvârșirea unor infracțiuni — de a furniza informații organelor statului, fără ca această vocație să le transforme în participanți la procesul penal. De asemenea, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca urmare a pronunțării de către instanța de control constituțional a Deciziei nr. 55 din 4 februarie 2020. Totodată, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază ca fiind neîntemeiate criticile formulate cu privire la celelalte texte de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.022/111/2015, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații (în forma anterioară și ulterioară Legii nr. 255/2013), ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (în forma anterioară Legii nr. 54/2006 și în forma actuală), ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 lit. f), ale art. 139 alin. (3), ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Beneamin Rus cu ocazia soluționării unei cauze penale. Astfel cum rezultă din încheierea de sesizare și din notele scrise ale autorului, la dosarul cauzei penale există interceptări realizate de către Serviciul Român de

Informații, obținute în baza punerii în executare a unor mandate de siguranță națională emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Înalta Curte de Casație și Justiție, comunicate organului de urmărire penală anterior începerii urmăririi penale *in rem*, o parte dintre acestea fiind consemnate rezumativ de către Serviciul Român de Informații în acte de constatare. Actele de constatare și înregistrările aferente au fost consemnate în procesul-verbal de constatare a efectuării unor acte premergătoare, devenit mijloc de probă în procesul penal în temeiul art. 11 din Legea nr. 14/1992, precum și al art. 64 alin. 2, al art. 90 alin. 2 și al art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968. Ulterior începerii urmăririi penale *in personam*, Serviciul Român de Informații a comunicat organului de urmărire penală și alte interceptări obținute în urma executării mandatelor menționate, cu privire la care organul de urmărire penală a întocmit în mod direct procese-verbale de redare, de asemenea mijloace de probă în dosarul penal. Totodată, astfel cum rezultă din Încheierea de probă din 21 mai 2018, pronunțată de Tribunalul Bihor — Secția penală în Dosarul nr. 2.022/111/2015, autorul excepției a formulat, în baza art. 282 din Codul de procedură penală, o cerere privind înlăturarea unor mijloace de probă având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, solicitând, în principal, să se constate nelegalitatea mijloacelor de probă constând în interceptările aflate la dosarul cauzei obținute în baza unor mandate de siguranță națională, iar, în subsidiar, în cazul în care instanța va aprecia că nu se impune constatarea nelegalității acestor mijloace de probă, să se constate că probele sunt lipsite de fiabilitate și să nu fie avute în vedere la pronunțarea soluției în cauză. Cu privire la cererea menționată anterior, formulată de autorul excepției, instanța de judecată a decis că va fi analizată și se va pronunța asupra ei prin hotărâre, apreciind că problemele invocate se vor dezbate și pe fondul cauzei. Autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unor fapte de corupție, respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (două fapte comise în anii 2003, respectiv 2006) și instigare la abuz în serviciu (faptă comisă în anul 2006).

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, respectiv paragrafele 33—35, potrivit cărora există o diferență esențială între noțiunea de „date sau informații” și noțiunea de „probă”, datele sau informațiile putând deveni probă în procesul penal dacă există dispoziții procesuale penale care permit o asemenea „convertire”, prin „inclusiunea”, lor în mijloacele de probă obținute în urma unor procedee probatorii efectuate conform dispozițiilor procesuale penale, iar aceste dispoziții procesuale penale trebuie să fie în deplin acord cu prevederile constituționale. Din această perspectivă, susține că dispozițiile criticate, care permit ca datele sau informațiile furnizate de Serviciul Român de Informații să devină probe în procesul penal automat, necondiționat și arbitrar, sunt în contradicție flagrantă cu dispozițiile constituționale ale art. 131 alin. (3).

7. Susține, totodată, că legislația echivocă, contradictorie și neclară privind modul în care anumite date sau informații comunicate de Serviciul Român de Informații organului de urmărire penală pot deveni probe în procesul penal încalcă și principiul legalității, sub aspectul previzibilității și clarității normelor. Astfel, în cazul datelor sau informațiilor consemnate în acte de constatare ale Serviciului Român de Informații, care devin probe în procesul penal, în temeiul art. 90 alin. 2 și al art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, aceste din urmă prevederi nu fac vreo referire la conținutul unui astfel de act de constatare, la eventuale obligații ale Serviciului Român

de Informații în legătură cu modul de „prelucrare” a informațiilor comunicate pe această cale ori modul de comunicare a interceptărilor efective (consemnate în actele de constatare) etc. În cazul datelor sau informațiilor comunicate de Serviciul Român de Informații, neconsemnate în acte de constatare, observă că acestea sunt „transformate” în probe în procesul penal fără niciun fundament juridic explicit, ci doar în baza unor dispoziții generice, care permit o astfel de interpretare „arbitrară” și neconstituțională. Reține că art. 11 din Legea nr. 14/1992 prevede că, în cazul în care din verificările și activitățile specifice prevăzute la art. 9 și 10 rezultă date și informații care indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, acestea sunt transmise organelor de urmărire penală în condițiile prevăzute de art. 61 din Codul de procedură penală, însă acest din urmă articol are în vedere încheierea unor acte de constatare prin care se constată săvârșirea în flagrant a unei infracțiuni și care, prin urmare, reprezintă acte de sesizare ale organului de urmărire penală, aceste din urmă norme procesuale penale neacordând vocație probatorie datelor sau informațiilor comunicate de Serviciul Român de Informații organului de urmărire penală în cadrul unei urmăririi penale în curs. Totodată, observă că art. 143 din Codul de procedură penală face referire la consemnarea unor convorbiri obținute în urma unei activități operative de drept comun, și nu a unor convorbiri obținute de Serviciul Român de Informații în baza Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. Apreciază că prevederile art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 ori ale art. 97 lit. f) și ale art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală în vigoare coroborate cu art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 sau dispozițiile art. 66 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară nu conferă vocație probatorie, ele instituind simple obligații de colaborare între organele statului.

8. Susține, totodată, că Serviciul Român de Informații acționează ca un veritabil organ de urmărire/cercetare penală prin prisma faptului că acesta decide care sunt acele informații sau date rezultate din activitatea operativă întemeiată pe motive de siguranță națională care ar putea avea legătură cu cauza și le transmite doar pe acestea organului de urmărire penală, realizând, eventual, și traducerea interceptărilor. Observă că nicio dispoziție legală nu prevede ca Serviciul Român de Informații să comunice organului de urmărire penală toate informațiile sau datele deținute în legătură cu cauza, atât cele în apărare, cât și cele în acuzare. Or, prin acest mecanism, Serviciul Român de Informații se substituie organelor de urmărire penală și devine un veritabil organ de cercetare/urmărire penală, „un furnizor nelegal de probe”, statut aflat în contradicție nu doar cu prevederile constituționale cuprinse în art. 131 alin. (3), ci și cu prevederile art. 13 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal și în forma în vigoare). Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, potrivit căreia punerea în executare a mandatelor de interceptare reprezintă un procedeu probatoriu și, ca atare, un act de cercetare penală. Observă că prin aceeași decizie s-a constatat că nicio reglementare din legislația națională în vigoare, cu excepția dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu conține vreo normă care să consacre expres competența unui alt organ al statului, în afara organelor de urmărire penală, de a efectua interceptări, respectiv de a pune în executare un mandat de supraveghere tehnică. Arată că, drept urmare a publicării deciziei menționate, legiuitorul a reafirmat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016

interdicția Serviciului Român de Informații de a efectua acte de cercetare penală. Reține că rolul neconstituțional de organ de urmărire/cercetare penală „de drept comun” al Serviciului Român de Informații a devenit vizibil odată cu declassificarea Protocolului încheiat în anul 2009 între acesta și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Susține, așadar, că normele legale care acordă atribuții de cercetare penală unui organ care nu face parte din puterea judecătorească *lato sensu* (inclusiv Ministerul Public), ci din puterea executivă, contravin statului de drept și principiului separației puterilor în stat.

9. Susține, de asemenea, că prevederile legale criticate aduc atingere dreptului la un proces echitabil în materie penală, în componentele sale esențiale privind dreptul la apărare și principiul egalității de arme. Referitor la încălcarea principiului egalității armelor, arată că organele statului au acces la toate datele sau informațiile obținute în urma activității de supraveghere operativă întemeiată pe Legea nr. 51/1991, iar inculpatul are acces doar la acele date sau informații considerate relevante de către Serviciul Român de Informații. Susține că accesul limitat al inculpatului la interceptările obținute din activitatea de supraveghere operativă, întemeiată pe motive de securitate națională, nu reprezintă doar o încălcare a principiului egalității armelor, ci constituie și o încălcare flagrantă a dreptului la apărare, drept statuat nu doar la nivel constituțional, ci și la nivel european și convențional. În acest sens, invocă Directiva 2.012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, Hotărârea din 4 aprilie 2017, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Matanović împotriva Croației*, și considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 21 din 18 ianuarie 2018. Totodată, susține că, din motive tehnice, interceptările Serviciului Român de Informații nu pot fi expertizate sub aspectul autenticității, al eventualelor intervenții asupra interceptării, așa încât inculpatul se află în imposibilitatea de a contesta în mod efectiv și real autenticitatea probelor propuse de organul de urmărire penală, „obținute” de la Serviciul Român de Informații.

10. Susține, de asemenea, că normele procesual penale ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală sunt contrare atât dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 21 alin. (1) și (3), ale art. 24, 26 și 28 din Constituție, cât și prevederilor art. 13 raportat la art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere modul restrictiv și „laconic” în care este formulat acest articol, întrucât stabilește termene procedurale imperative în care nulitățile relative pot fi invocate și care pot atrage imposibilitatea constatării nelegalității unor mijloace de probă cu consecința imposibilității excluderii acestora și lipsirii inculpatului de un remediu efectiv. Susține că nu există nicio reglementare prin care să se prevadă dreptul inculpatului de a invoca nulități relative ale mijloacelor de probă din urmărirea penală, în condițiile în care cauza nulității a fost cunoscută/constată ulterior finalizării fazei camerei preliminare.

11. **Tribunalul Bihor — Secția penală** apreciază că poate exista un fundament pentru critica de neconstituționalitate formulată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, dispozițiile a căror constituționalitate este contestată vizând drepturile și interesele unei persoane interesate, respectiv ale autorului excepției, ce are calitatea de inculpat în cauză.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, memoriul depus la dosar, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 11 și art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații (în forma anterioară și ulterioară Legii nr. 255/2013), ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (în forma anterioară Legii nr. 54/2006 și în forma actuală), ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 lit. f), ale art. 139 alin. (3), ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală.

16. Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11, în redactarea anterioară și ulterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, a Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 martie 1992. De asemenea, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002. Instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu dispozițiile menționate anterior, în forma anterioară și ulterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006 a Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție. Curtea observă că, anterior publicării în Monitorul Oficial, Partea I, a Legii nr. 54/2006, dispozițiile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 au fost modificate prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, în sensul înlocuirii denumirii „*Parchetul Național Anticorupție*” cu denumirea „*Departamentul Național Anticorupție*”, iar dispozițiile art. 14 alin. (4) din același act normativ au fost modificate succesiv prin art. 1 punctul 7 din Legea nr. 503/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, în sensul excluderii din conținutul acestora a sintagmei „*la sediul lor*”, și prin art. II din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, în sensul înlocuirii denumirii „Parchetul Național Anticorupție” cu denumirea „Departamentul Național Anticorupție”. Întrucât soluția legislativă reglementată prin dispozițiile art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, în forma anterioară publicării Legii nr. 54/2006, este similară formei în vigoare, ulterioră publicării Legii nr. 54/2006, în realizarea controlului de constituționalitate nu prezintă relevanță plasarea acestor dispoziții de lege înainte sau după intrarea în vigoare a Legii nr. 54/2006. Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 alin. (2) lit. f), ale art. 139 alin. (3) teza finală, ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. În aceste condiții, Curtea observă că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968 își produc în continuare efectele juridice, având în vedere și dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 255/2013. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013): „Activitățile prevăzute la art. 9 și 10 se consemnează în acte de constatare care, întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, pot constitui mijloace de probă.”;

— Art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma ulterioară publicării Legii nr. 255/2013): „În cazul în care din verificările și activitățile specifice prevăzute la art. 9 și 10 rezultă date și informații care indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, acestea sunt transmise organelor de urmărire penală în condițiile prevăzute de art. 61 din Codul de procedură penală.”;

— Art. 14 din Legea nr. 14/1992: „În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Serviciul Român de Informații colaborează cu Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Public, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Vămirilor, precum și cu celelalte organe ale administrației publice.

Organele prevăzute la alin. 1 au obligația să-și acorde reciproc sprijinul necesar în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.”;

— Art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „(3) Serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor au obligația de a pune la dispoziție Direcției Naționale Anticorupție, de îndată, datele și informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor privitoare la corupție. (4) Serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor, la cererea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție sau a procurorului anume desemnat de acesta, îi vor pune la dispoziție datele și informațiile prevăzute la alin. (3), neprelucrate.”;

— Art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968: „Mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.”;

— Art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968: „De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.”;

— Art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968: „(2) De asemenea, în vederea strângerii datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul de Interne, precum și din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale. (3) Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”;

— Art. 97 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală: „(2) Proba se obține în procesul penal prin următoarele mijloace: [...] f) orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege.”;

— Art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală: „Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”;

— Art. 143 din Codul de procedură penală: „(1) Procurorul sau organul de cercetare penală întocmește un proces-verbal pentru fiecare activitate de supraveghere tehnică, în care sunt consemnate rezultatele activităților efectuate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, datele de identificare ale suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică, numele persoanelor la care se referă, dacă sunt cunoscute, sau alte date de identificare, precum și, după caz, data și ora la care a început activitatea de supraveghere și data și ora la care s-a încheiat. (2) La procesul-verbal se atașează, în plic sigilat, o copie a suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică. Suportul sau o copie certificată a acestuia se păstrează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat și va fi pus la dispoziția instanței, la solicitarea acesteia. După sesizarea instanței, copia suportului care conține activitățile de supraveghere tehnică și copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, la dispoziția exclusivă a judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei. (2¹) Orice persoană autorizată care realizează copii ale unui suport de stocare a datelor informatice care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică are posibilitatea să verifice integritatea datelor incluse în suportul original și, după efectuarea copiei, să semneze datele incluse în aceasta, utilizând o semnătură electronică extinsă bazată pe un certificat calificat eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat și care permite identificarea neambiguă a persoanei autorizate, aceasta asumându-și astfel responsabilitatea în ceea ce privește integritatea datelor. (3) Convorbirile, comunicările sau conversațiile purtate într-o altă limbă decât cea română sunt transcrise în limba română, prin intermediul unui interpret, care are obligația de a păstra confidențialitatea. (4) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care privesc fapta ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, sunt redade de către procuror sau organul de cercetare penală într-un proces-verbal în care se menționează mandatul emis pentru efectuarea acestora, numerele posturilor telefonice, datele de identificare ale sistemelor informatice ori ale punctelor de acces, numele persoanelor ce au efectuat comunicările, dacă sunt cunoscute,

data și ora fiecărei convorbiri sau comunicări. Procesul-verbal este certificat pentru autenticitate de către procuror. (5) După încetarea măsurii de supraveghere, procurorul informează judecătorul de drepturi și libertăți despre activitățile efectuate.”

— Art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală: „(4) *Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată: a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură; [...] c) până la următorul termen de judecată cu procedura completă, dacă încălcarea a intervenit în cursul judecății.”*

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 11 (în forma anterioară și ulterioară publicării Legii nr. 255/2013) și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992, ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 alin. (2) lit. f), ale art. 139 alin. (3) teza finală și ale art. 143 din Codul de procedură penală sunt contrare atât prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5), ale art. 20 alin. (2), ale art. 21 alin. (3), ale art. 24 și ale art. 131 alin. (3), cât și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, susține că dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală aduc atingere atât prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) și ale art. 24, cât și dispozițiilor art. 13 raportat la art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 55 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2020, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 18 martie 2014. Curtea observă că, în prezenta cauză, criticile de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală sunt formulate din perspectiva motivelor de neconstituționalitate examinate prin decizia menționată anterior. Așa încât, având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională cu privire la această excepție de neconstituționalitate, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Întrucât sesizarea instanței constituționale prin Încheierea din 25 mai 2018, pronunțată de Tribunalul Bihor — Secția penală, a fost efectuată înainte de pronunțarea și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 55 din 4 februarie 2020 și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală ca devenită inadmisibilă.

19. Cu privire la dispozițiile art. 97 alin. (2) lit. f) și ale art. 143 din Codul de procedură penală, ale art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992, autorul excepției invocă atât prevederile constituționale ale art. 1

alin. (3), (4) și (5), ale art. 20 alin. (2), ale art. 21 alin. (3), ale art. 24 și ale art. 131 alin. (3), cât și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea constată însă că autorul nu motivează, în concret, pretinsa contrariedade cu prevederile constituționale și convenționale invocate a normelor referitoare la procedura de consemnare a activităților de supraveghere tehnică din legea procesual penală în vigoare, a dispozițiilor din legea procesual penală anterioară care stabilesc că mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal și a celor din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, care reglementează raporturile de colaborare dintre Serviciul Român de Informații și alte instituții. Cu toate că materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia, critica de neconstituționalitate formulată de autor cu privire la relația de contrariedade existentă între celelalte texte de lege, ce fac obiect al excepției de neconstituționalitate, și textele de referință pretins încălcate nu se poate extinde și cu privire la normele menționate anterior. Așa încât indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autorul excepției cu privire la dispozițiile precitate (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că *«sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.»*” (a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008). În consecință, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (2) lit. f) și ale art. 143 din Codul de procedură penală, ale art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992.

20. În continuare, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații (în forma ulterioară publicării Legii nr. 255/2013), în cazul în care din verificările și activitățile specifice prevăzute la art. 9 și 10 rezultă date și informații care indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, acestea sunt transmise organelor de urmărire penală în condițiile prevăzute de art. 61 din Codul de procedură penală, în timp ce dispozițiile art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție stabilesc obligația serviciilor și organelor specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor de a pune la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție/procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție/procurorului anume desemnat de acesta datele și informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor privitoare la corupție, neprelucrate. Cu titlu general, Curtea observă că această obligație este prevăzută și la art. 66

alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005 [art. 66 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, după modificarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016].

21. Referitor la înregistrările realizate ca urmare a punerii în executare a unui mandat de interceptare și înregistrare a comunicațiilor electronice, dispus potrivit Legii nr. 51/1991, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 20 aprilie 2018, paragrafele 29—37, că, potrivit art. 13 lit. f) din Legea nr. 51/1991, în situațiile prevăzute la art. 3 din același act normativ, organele cu atribuții în domeniul securității naționale pot, în condițiile legii privind organizarea și funcționarea acestora, să efectueze activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale. În desfășurarea activităților specifice, organele cu atribuții în domeniul securității naționale pot descoperi informații ce privesc săvârșirea unor infracțiuni, situație în care, potrivit art. 11 lit. d) din Legea nr. 51/1991, informațiile din domeniul securității naționale pot fi comunicate organelor de urmărire penală. În mod similar prevederilor art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma ulterioară publicării Legii nr. 255/2013), art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 prevede că *„Datele și informațiile de interes pentru securitatea națională, rezultate din activitățile autorizate, dacă indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, sunt reținute în scris și transmise organelor de urmărire penală, potrivit art. 61 din Codul de procedură penală, însoțite de mandatul emis pentru acestea, la care se adaugă propunerea de declasificare, după caz, totală sau în extras, potrivit legii, a mandatului. Convorbirile și/sau comunicările interceptate, redate în scris, și/sau imaginile înregistrate se transmit organelor de urmărire penală în integralitate, însoțite de conținutul digital original al acestora”*.

22. Curtea a observat că, în general, dispozițiile Legii nr. 51/1991 se referă la *„date și informații”*. Spre exemplu, potrivit dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 51/1991, *„Consiliul Suprem de Apărare a Țării are, în domeniul securității naționale, următoarele atribuții: a) analizează datele și informațiile obținute și evaluează starea securității naționale;”*; potrivit art. 8 alin. (1) din același act normativ, *„Activitatea de informații pentru realizarea securității naționale se execută de Serviciul Român de Informații, organul de stat specializat în materia informațiilor din interiorul țării, Serviciul de Informații Externe, organul de stat specializat în obținerea din străinătate a datelor referitoare la securitatea națională, și Serviciul de Protecție și Pază, organul de stat specializat în asigurarea protecției demnitarilor români și a demnitarilor străini pe timpul prezenței lor în România, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și reședințelor acestora.”*; potrivit art. 12 alin. (2) din același act normativ, *„Divulgarea, prin orice mijloace, de date și informații secrete care pot aduce prejudicii intereselor securității naționale, indiferent de modul în care au fost obținute, este interzisă și atrage, potrivit legii, răspunderea celor vinovați.”*; iar potrivit art. 20 alin. (1) din același act normativ, *„Persoanele care solicită autorizarea, autorizează, pun în executare sau sprijină punerea în executare a autorizării beneficiază de protecția legii și sunt obligate să păstreze secretul asupra datelor și informațiilor de care iau cunoștință cu acest prilej și să respecte prevederile legale privind protecția informațiilor clasificate”*.

23. Astfel, Curtea a observat că, din analiza coroborată a dispozițiilor anterior menționate, rezultă că dispozițiile Legii nr. 51/1991 se referă la date și informații din domeniul securității naționale instituind posibilitatea transmiterii acestora organului de urmărire penală, dacă sunt indicii referitoare la pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, fără ca, în cuprinsul actului normativ, să fie reglementată vreo dispoziție care să confere calitatea de mijloc de probă acestor date și informații. De altfel, Curtea a constatat că obiectul de reglementare al Legii nr. 51/1991 este acela al cunoașterii, prevenirii și înlăturării amenințărilor interne sau externe ce pot aduce atingere securității naționale, iar nu reglementarea elementelor ce se pot constitui în probe sau mijloace de probă în procesul penal, acestea fiind prevăzute de titlul IV — *Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii* — din Codul de procedură penală. În aceste condiții, Curtea a reținut că prevederile Codului de procedură penală sunt cele care, la art. 97 alin. (1), stabilesc elementele ce constituie probă, iar la alin. (2) al aceluiași articol, lit. a)—e) enumeră expres mijloacele de probă, și anume: declarațiile suspectului sau ale inculpatului; declarațiile persoanei vătămate; declarațiile părții civile sau ale părții responsabile civilmente; declarațiile martorilor; înscrisuri, rapoarte de expertiză sau constatare, procese-verbale, fotografii, mijloace materiale de probă. În cadrul mijloacelor de probă, dispozițiile art. 97 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală prevăd că proba se obține în procesul penal prin *„orice alt mijloc de probă care nu este interzis prin lege”*. Totodată, în materia înregistrărilor, Curtea a observat că art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală califică drept mijloc de probă înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane, când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții, precum și orice alte înregistrări, dacă nu sunt interzise de lege.

24. Așa fiind, Curtea a constatat că dispozițiile legii privind securitatea națională nu conferă calitatea de probă/mijloc de probă datelor și informațiilor rezultate din activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991. Doar dispozițiile art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală ar putea conferi calitatea de mijloc de probă înregistrărilor rezultate din activități specifice culegerii de informații, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, iar nu dispozițiile art. 11 lit. d) din Legea nr. 51/1991. Astfel, Curtea a constatat că problema de constituționalitate ridicată de autorul excepției nu ține de modul de reglementare a dispozițiilor art. 11 lit. d) din Legea nr. 51/1991, ci de modul de reglementare a dispozițiilor procesual penale, eventual coroborate cu dispozițiile Legii nr. 51/1991. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 51/1991 este inadmisibilă.

25. Curtea constată că cele statuate prin Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, precitată, paragrafele 29—37, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește dispozițiile art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma ulterioară publicării Legii nr. 255/2013) și ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, așa încât urmează a respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate având ca obiect normele menționate.

26. Totodată, Curtea reține că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013), potrivit cărora *„Activitățile prevăzute la art. 9 și 10 se consemnează în acte de constatare care, întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, pot constitui mijloace de probă”*, au mai fost supuse controlului de

constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, în acest sens fiind pronunțată Decizia nr. 247 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2012. În considerentele deciziei precitate, Curtea a reținut că, potrivit normelor criticate, „cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot efectua, cu respectarea legii, verificări prin: solicitarea și obținerea de obiecte, înscrisuri sau relații oficiale de la instituții publice; consultarea de specialiști ori experți; primirea de sesizări sau note de relații, fixarea unor momente operative prin fotografiere, filmare ori prin alte mijloace tehnice. Totodată, în cazul situațiilor care constituie amenințări la adresa siguranței naționale se va solicita procurorului eliberarea mandatului prevăzut de art. 13 din Legea privind siguranța națională a României pentru desfășurarea activităților autorizate de acesta.” Curtea a subliniat că toate aceste activități sunt, așa cum le definește legea, „*acte de constatare*”, care trebuie întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală și care nu pot constitui eo ipso mijloace de probă, legea conferindu-le numai vocația de a fi catalogate ca atare. Prin urmare, având în vedere aceste din urmă considerente, rezultat al unui raționament identic celui formulat în paragrafele 29—37 ale Deciziei nr. 91 din 28 februarie 2018, redate anterior, Curtea constată că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013) nu conferă calitatea de probă/mijloc de probă actelor de constatare efectuate de cadre anume desemnate/stabilite în acest scop din/de Serviciul Român de Informații în vederea stabilirii existenței amenințărilor la adresa siguranței naționale/în situațiile care constituie amenințări la adresa siguranței naționale, astfel cum prevăd art. 9 și art. 10 din același act normativ. Doar dispozițiile legii procesual penale ar putea conferi calitatea de mijloc de probă înregistrărilor rezultate din activități specifice culegerii de informații, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, iar nu dispozițiile de lege criticate. Astfel, potrivit art. 63 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei, iar mijloacele de probă prin care se constată elementele de fapt ce pot servi ca probă sunt declarațiile învinutului sau ale inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele materiale de probă, constatările tehnico-științifice, constatările medico-legale și expertizele (art. 64 alin. 1), în timp ce mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal (art. 64 alin. 2). În materia înregistrărilor, dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 califică drept mijloc de probă înregistrările — prevăzute în secțiunea V¹, capitolul II din titlul III al părții generale a legii procesual penale anterioare — efectuate de părți sau de alte persoane, când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții, precum și orice alte înregistrări, dacă nu sunt interzise de lege.

27. În acord cu cele statuate prin Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, precitată, Curtea reține că problema de constituționalitate ridicată de autorul excepției nu ține de modul de reglementare a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013), ci de modul de reglementare a dispozițiilor procesual penale menționate anterior, cu privire la care autorul excepției nu formulează critici în prezenta cauză. În aceste condiții, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară publicării Legii nr. 255/2013).

28. Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autor privesc, în esență, (i) faptul că Serviciul Român de Informații se substituie organelor de urmărire penală și devine un veritabil organ de cercetare/urmărire penală (și din perspectiva lipsei de acces a inculpatului la acele date sau informații considerate relevante de către acest Serviciu), statut aflat în contradicție cu prevederile constituționale referitoare la statul de drept și principiul separației puterilor în stat și cu cele cuprinse în art. 131 alin. (3) din Constituție, respectiv (ii) lipsa de previzibilitate și claritate a dispozițiilor criticate, care permit ca datele sau informațiile furnizate de Serviciul Român de Informații să devină probe în procesul penal, în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 131 alin. (3). În raport cu criticile astfel formulate, Curtea are în vedere faptul că, în cauza penală în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, activitatea de urmărire s-a derulat în perioada 2006—2015 (anterior, începând cu anul 2003, epuizându-se etapa actelor premergătoare, specifică Codului de procedură penală din 1968), iar instanța de judecată a fost sesizată prin rechizitoriu în acest sens.

29. Curtea reține că, potrivit art. 224 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968, „*De asemenea, în vederea strângerii datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul de Interne, precum și din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale*”. Activitatea de strângere a datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale se limita numai la faptele care constituiau, potrivit legii, „*amenințări la adresa siguranței naționale*”. Etapa actelor premergătoare constituia, sub imperiul Codului de procedură penală din 1968, o etapă procesuală specifică acestei din urmă legi procesual penale, în care persoana nu beneficia de garanțiile asociate dreptului la apărare specifice fazei de urmărire penală din cadrul procesului penal (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999, sau nr. 124 din 26 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 15 august 2001). Actele premergătoare aveau o natură proprie, care nu putea fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, „*acestea premerg fazei de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori a procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte, prin conținutul lor, au un caracter sui generis, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual a actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale*” (deciziile nr. 385 din 13 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010, și nr. 247 din 15 martie 2012, precitată). Curtea observă că actualul Cod de procedură penală nu mai reglementează etapa procesuală a efectuării actelor premergătoare.

30. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1968, „*Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă*”, în timp ce art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 stabilește că „*De asemenea, sunt mijloace de*

probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.” Așadar, potrivit legii procesual penale anterioare, în conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă „[...]atunci când instanța ar înțelege să-și dea eficiență. [...] Faptul că o probă a fost obținută de organul de urmărire penală în condițiile prevăzute de Legea nr. 51/1991 nu îl împiedică pe judecător să constate, când este cazul, că această probă este neconcludentă întrucât nu corespunde realității sau nu face dovada faptului ori a împrejurării în legătură cu care a fost administrată. Nu există o ierarhie a probelor în funcție de procedura legală după care au fost administrate, astfel că judecătorul are obligația să examineze și să aprecieze toate probele cu aceeași măsură și după aceleași criterii” (Decizia nr. 247 din 15 martie 2012, precitată).

31. În aceste condiții, Curtea reține că procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare nu constituie *eo ipso* mijloc de probă, ci revine judecătorului competența de a stabili concludența și utilitatea unor asemenea procese-verbale în economia cauzei a cărei soluționare se află în competența sa. „În procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, și nu prin raportarea exclusivă la procesele-verbale și actele de constatare întocmite de alte organe, cu competență specială. Așadar, [...] judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile culese imediat după săvârșirea faptei reclamate, în măsura obținerii lor legale, nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură” (deciziile nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, și nr. 241 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 2 mai 2012).

32. Cât privește critica potrivit căreia Serviciul Român de Informații se substituie organelor de urmărire penală și devine un veritabil organ de cercetare/urmărire penală, Curtea constată că, potrivit art. 201 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, urmărirea penală se efectuează de către procurori și de către organele de cercetare penală, iar, conform alin. 2 lit. b) al aceluiași articol, organele de cercetare speciale sunt organe de cercetare penală. Totodată, potrivit art. 13 din Legea nr. 14/1992 (în forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016), „Organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală [...]”, iar, potrivit art. 12 alin. 2 din aceeași lege, „La solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța națională”. Din cele de mai sus, Curtea constată că Serviciul Român de Informații nu are atribuții de cercetare penală (a se vedea și Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, paragraful 37) și, prin urmare, nu are calitatea de organ de cercetare penală, activitatea sa mărginindu-se la asigurarea unui sprijin tehnic „la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța națională” (a se vedea *mutatis mutandis* și Decizia nr. 734 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 23 aprilie 2018, paragrafele 17 și 18). Sprijinul/suportul/concursul tehnic nu poate fi echivalat cu o activitate de cercetare penală, specifică organelor de urmărire penală. De aceea, indiferent de faptul că sprijinul tehnic, acordat în temeiul Legii

nr. 14/1992, a vizat perioada de activitate a Codului de procedură penală din 1968 sau pe cea a noului Cod de procedură penală, acest sprijin nu putea fi valorizat ca o activitate de cercetare penală (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 155). După intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, art. 142 alin. (1) din acesta a prevăzut posibilitatea punerii în executare a mandatului de supraveghere tehnică „de alte organe specializate ale statului”, însă această sintagmă a fost constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, precitată. Prin urmare, Curtea reține că, de principiu, efectuarea actelor procesuale/de procedură în cursul urmăririi penale se realizează de către organele de urmărire penală și nicidecum de alte organe exterioare acestora. Mai mult, Curtea reține că — deși, prin art. IV pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016, precitată, a fost modificat art. 13 din Legea nr. 14/1992, stabilindu-se, în mod expres, că „[...] Prin excepție, organele Serviciului Român de Informații pot fi desemnate organe de cercetare penală speciale conform art. 55 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, conform prevederilor art. 57 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală”, iar, prin art. I pct. 1 din același act normativ a fost modificat art. 57 alin. (2) din Codul de procedură penală, prevăzându-se că, „[...] De asemenea, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și infracțiunilor de terorism, din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.” — prin Decizia nr. 55 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 11 aprilie 2022, a constatat că dispozițiile art. I pct. 1 fraza a doua și ale art. IV pct. 2 fraza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2016 încalcă prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 26 și art. 28 din Constituție, atribuirea calității de organ de cercetare specială Serviciului Român de Informații fiind *per se* neconstituțională.

33. De asemenea, cât privește susținerea potrivit căreia lipsa de previzibilitate și claritate a dispozițiilor criticate permite ca datele sau informațiile furnizate de Serviciul Român de Informații să devină probe în procesul penal, Curtea reține că, prin Decizia nr. 55 din 4 februarie 2020, precitată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991. În considerentele deciziei precitate, Curtea a constatat că reglementarea posibilității conferirii calității de mijloc de probă înregistrărilor ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului nu este însoțită de un ansamblu de norme care să permită contestarea legalității acestora în condiții de efectivitate. Așa încât Curtea a constatat că, prin simpla reglementare a acestei posibilități, fără crearea cadrului adecvat care să ofere posibilitatea contestării legalității acestora, legiuitorul a legiferat fără a respecta cerințele de claritate și previzibilitate.

34. Curtea reține că deși, în principiu, legiuitorul are libertatea de a reglementa categoria mijloacelor de probă, orice reglementare trebuie însoțită de garanțiile necesare respectării drepturilor și libertăților fundamentale. Curtea constată că

acordarea calității de mijloc de probă în procesul penal înregistrărilor rezultate în urma desfășurării activității specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, în temeiul Legii nr. 51/1991, se poate realiza numai în măsura în care această reglementare este însoțită de o procedură clară și explicită referitoare la verificarea legalității acestui element, procedură nereglementată la data soluționării prezentei excepții de neconstituționalitate.

35. În aceste condiții jurisprudențiale și de reglementare, Curtea constată că, prin deciziile nr. 55 din 4 februarie 2020 și nr. 55 din 16 februarie 2022, a stabilit reperatele unui comportament constituțional la care atât legiuitorul, cât și instanța de judecată trebuie să se raporteze. Așa încât, din această perspectivă, Curtea constată că susținerile autorului excepției relevă o problemă de interpretare și aplicare a normelor procesual penale criticate, având în vedere efectele deciziilor instanței de control constituțional anterior menționate și ținând cont de dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, potrivit cărora „*actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege*”.

36. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (deciziile nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010; nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011; nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17; nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19; nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23; nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14; nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. A răspunde criticilor autorului excepției ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

37. Având în vedere aceste aspecte, Curtea urmează a respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968.

38. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală, autorul susține, în esență, că nu există o reglementare care să prevadă dreptul inculpatului de a invoca nulitatea relativă a mijloacelor de probă administrate în urmărirea penală, în condițiile în care cauza nulității a fost cunoscută/constatată ulterior finalizării procedurii camerei preliminare, în speță, după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, precitată, prin care Curtea a admis excepția de

neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români*” cuprinsă în art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României este neconstituțională.

39. Curtea observă că, prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, a constatat că fiind neconstituțională soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală. În considerentele deciziei menționate, Curtea a constatat că, prin eliminarea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația ce decurge din respectarea principiului legalității, ceea ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție (paragraful 63). Ca urmare a publicării Deciziei nr. 302 din 4 mai 2017, sunt incidente prevederile art. 102 — *Excluderea probelor obținute în mod nelegal* și ale art. 281 — *Nulitățile absolute* din Codul de procedură penală. Având în vedere dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție referitor la aplicarea pentru viitor a deciziei menționate, instanțele de judecată au obligația de a verifica în cauzele pendinte în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală și să dispună măsurile legale corespunzătoare. Totodată, *eadem ratio* aceeași obligație de ordin constituțional incumbă și Ministerului Public (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 194).

40. Așadar, administrarea probelor de către alte organe decât cele judiciare încalcă competența materială a organelor de urmărire penală, ceea ce atrage aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, respectiv nulitatea absolută a actelor prin care s-au administrat acestea. Potrivit art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, „*Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei*”. Aceste dispoziții legale reprezintă garanții procesuale ale dreptului la un proces echitabil, asigurat, în acest caz, prin reglementarea în sarcina organelor judiciare a interdicției de a utiliza în soluționarea cauzelor penale probe declarate nule (Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, paragraful 14). O probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeul probatoriu prin care este obținută sunt nelegale/este nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei, iar nelegalitatea acestora este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Prin Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, precitată, Curtea a apreciat că art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborat cu alin. (3) al acestui text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă (paragraful 17). Totodată, „*eliminarea fizică a mijloacelor de probă din dosarele penale, cu ocazia excluderii probelor aferente, prin declararea lor ca fiind nule, conform prevederilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, excludere ce presupune atribuirea unei duble dimensiuni sensului noțiunii de «excluderea probei» — respectiv*

dimensiunea juridică și cea a eliminării fizice —, este de natură a garanta, de o manieră efectivă, drepturile fundamentale mai sus invocate, asigurând, totodată, textului criticat un nivel sporit de claritate, precizie și previzibilitate.” Curtea a reținut că doar în aceste condiții instituția excluderii probelor își poate atinge finalitatea, aceea de a proteja atât judecătorul, cât și părțile de formarea unor raționamente juridice și de pronunțarea unor soluții influențate, direct sau indirect, de potențiale informații sau concluzii survenite ca urmare a examinării sau reexaminării empirice, de către judecător, a probelor declarate nule (Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, paragraful 27).

41. Prin urmare, având în vedere art. 281 din Codul de procedură penală, acest din urmă text coroborat cu Decizia Curții Constituționale nr. 302 din 4 mai 2017, ținând cont și de faptul că, potrivit art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013, precitată, „nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală”, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție și celorlalte instanțe judecătorești, precum și Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și unităților subordonate să verifice în cauzele pendinte în ce măsură s-a produs o încălcare a dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală și să dispună măsurile legale corespunzătoare.

42. În aceste condiții, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulităților — absolute și relative, prin prisma efectelor deciziilor Curții Constituționale. Or, atât interpretarea conținutului normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulităților — absolute și relative, prin prisma efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, ca fază

indispensabilă procesului de aplicare a legii la situațiile de fapt deduse judecății, cât și, în speță, aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 91 din 28 februarie 2018, ca temei pentru constatarea nulității proceselor-verbale și a actelor de constatare încheiate de alte organe, ca urmare a punerii în executare a mandatelor de siguranță națională de către Serviciul Român de Informații, sunt de competența instanțelor judecătorești. De altfel, Curtea observă că, prin Încheierea din 11 noiembrie 2020, pronunțată de Tribunalul Bihor în Dosarul nr. 2.022/111/2015*, au fost admise cererile inculpaților, inclusiv cererea autorului excepției, și a fost constatăta nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică încuviințate, respectiv prelungite în baza mandatelor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul Legii nr. 51/1991, în baza mandatelor emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, încuviințate de președintele Tribunalului Bihor. În temeiul art. 102 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală, au fost excluse din materialul probator toate procesele-verbale de consemnare a activităților de supraveghere tehnică, iar, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018, s-a dispus îndepărtarea de la dosarul cauzei a tuturor mijloacelor de probă care conțin rezultatul măsurilor de supraveghere tehnică (anexele la actele de constatare), procesele-verbale, precum și suportii tehnici.

43. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală este inadmisibilă. În același sens a statuat Curtea și prin deciziile nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, și nr. 779 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 24 mai 2018, când a avut de analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, pentru motive similare celor invocate în prezenta cauză.

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (3) teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Beneamin Rus în Dosarul nr. 2.022/111/2015 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11, în redactarea anterioară și ulterioară publicării Legii nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, și ale art. 14 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, ale art. 14 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, ale art. 64 alin. 2, ale art. 90 alin. 2 și ale art. 224 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1968, precum și ale art. 97 alin. (2) lit. f), ale art. 143 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind instituirea unor măsuri pentru stimularea investițiilor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile în domeniul eficienței energetice, resurselor regenerabile de energie pentru întreprinderi mari și întreprinderi mici și mijlocii, energiei verzi din surse regenerabile destinate autorităților publice locale, precum și unele măsuri în domeniul specializării inteligente, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere efectele crizei din Ucraina care au condus la creșterea prețului la materialele de construcții în medie cu peste 60%, în timp ce prețul la utilitățile publice — energie, gaze naturale, combustibil — a crescut în medie cu peste 40%, pe cale de consecință, întreprinderile mari și întreprinderile mici și mijlocii, denumite în continuare *IMM-uri*, au înregistrat dificultăți în finanțarea activității curente, dar și în gestionarea prețului la produsele și serviciile obținute de acestea.

Deoarece Comisia Europeană a lansat programul RepowerEU prin care statele membre ale Uniunii Europene sunt încurajate să investească în independența energetică, atât la nivel național, cât și la nivelul consumatorilor, pentru a genera fie economie de energie, fie obținerea de energie verde din surse regenerabile,

întrucât Uniunea Europeană și-a asumat să furnizeze energie verde în întreaga Uniune, fixându-și în acest context patru obiective strategice, și anume:

- Obiectivul privind reducerea emisiilor interne de gaze cu efect de seră — GES — cu cel puțin 40% până în 2030, comparativ cu 1990;

- Obiectivul privind un consum de energie din surse regenerabile de 32% în 2030;

- Obiectivul privind îmbunătățirea eficienței energetice cu 32,5% în 2030;

- Obiectivul de interconectare a pieței de energie electrică la un nivel de 15% până în 2030,

deoarece pentru România, în acest context, s-au fixat obiective strategice naționale majore în cadrul Planului național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice (PNIESC),

întrucât în cadrul Programului operațional Infrastructură mare pentru perioada de programare 2014—2020 trebuie adoptate măsuri urgente în vederea evitării riscului de pierdere a fondurilor externe nerambursabile alocate României,

luând în considerare numărul ridicat de solicitanți care se estimează că vor depune cereri pentru finanțarea măsurilor de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie, precum și faptul că aplicația MySMIS/MySMIS 2014, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare, nu poate susține un volum ridicat de cereri,

luând act de faptul că Sistemul informatic integrat IMM-RECOVER, dezvoltat și implementat în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, deține infrastructura fizică, virtuală și software necesare preluării și gestionării unui număr ridicat de cereri și într-un timp mai scurt,

ținând cont de interesul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene de a utiliza sistemul informatic integrat IMM-RECOVER în procesul de finanțare a măsurilor de eficiență energetică, utilizarea surselor regenerabile de energie,

având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

Având în vedere faptul că autoritățile publice locale au în responsabilitate serviciile publice destinate populației cu un impact direct asupra condițiilor de locuire, aici încadrându-se educația, serviciile publice de asigurare cu energie termică și apă caldă menajeră, serviciile publice de iluminat, serviciile de alimentare cu apă și canalizare, precum și serviciile de colectare a deșeurilor, dar și de integrare și educație, inclusiv serviciile publice de sănătate,

întrucât autoritățile publice locale suportă costurile de funcționare pentru o parte din serviciile publice asigurate populației, cum sunt educația și sănătatea, iar pentru o altă parte din serviciile publice locale, cum sunt alimentarea cu apă și canalizare, alimentarea cu energie termică și altele de asemenea natură, stabilesc tarife de prestare către populație care sunt influențate de creșterile recente ale prețului la gazele naturale, prețului la energia electrică, dar și la combustibilul necesar pentru asigurarea acestor categorii de servicii publice,

ținând cont de creșterile la prețul gazelor naturale, al energiei electrice și al combustibilului prezentate în tabelul de mai jos:

Anul	Energie electrică		Gaze naturale		Combustibil	
	Preț €/MWh	Creștere %	Preț €/MWh	Creștere %	Preț €/to	Creștere %
2020	47,692 €/MWh	100%	15,280 €/MWh	100%	636,088 €/to	100%
2021	54,786 €/MWh	114,87%	14,742 €/MWh	96,47%	636,088 €/to	100%
2022	368,118 €/MWh	671,91%	79,012 €/MWh	535,96%	1214,398 €/to	190,91%

întrucât creșterile de preț astfel cum sunt menționate în tabelul de mai sus indică faptul că autoritățile publice locale sunt nevoite să aloce din bugetele locale fondurile necesare atât pentru subvenționarea serviciilor publice de alimentare cu energie termică și apă caldă menajeră, cât și pentru suportarea cheltuielilor de funcționare ale serviciilor publice din educație, dar și a celor din sănătate,

luând în considerare că, pentru a evita eventualele deficite bugetare la nivel local care ar pune în dificultate asigurarea serviciilor publice de bază către populație, autoritățile publice locale sunt nevoite să identifice soluții pentru a reduce consumurile de energie și, odată cu aceasta, și a emisiilor GES, precum și să identifice surse noi ieftine de obținere a energiei verzi din resurse regenerabile prin intermediul cărora pot gestiona subvențiile alocate din bugetele locale, precum și suportarea cheltuielilor de funcționare ale acestora,

deoarece serviciile publice de natură socio-culturală — educație și sănătate — sunt gestionate de către instituțiile publice aflate în subordonarea, coordonarea, sub autoritatea consiliilor locale și, după caz, a consiliilor județene, în timp ce serviciile publice care desfășoară activități economice (alimentare cu apă și canalizare, alimentare cu energie termică și apă caldă menajeră, iluminat public) sunt încredințate de către autoritățile publice locale prin contracte de delegare de gestiune încheiate potrivit legii, pe cale de consecință, scopul măsurilor instituite prin prezenta ordonanță de urgență este de a contribui la creșterea nivelului de independență energetică a autorităților publice locale prin obținerea de energie din surse regenerabile — apă geotermală, energie solară, energia vântului și altele de asemenea natură, astfel cum sunt definite în Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare — pentru consumul propriu al acestora, respectiv de a asigura o diversificare a surselor de energie din piață prin comercializarea energiei din surse regenerabile produsă de către autoritățile publice locale.

Ținând cont de interesul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene de a utiliza sistemul informatic integrat IMM-RECOVER și în procesul de finanțare a măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile destinate autorităților publice locale,

întrucât în cadrul Programului operațional Infrastructură mare pentru perioada de programare 2014—2020 există un risc de dezangajare pentru care trebuie adoptate măsuri urgente în vederea evitării riscului de a pierde fondurile externe nerambursabile alocate României,

având în vedere că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În ceea ce privește domeniile de specializare inteligentă, în concordanță cu conceptul Quadruple Helix, strategiile de specializare inteligentă propun dezvoltarea unei viziuni orientate către viitor, care să abordeze provocările actuale și să propună soluții, punând accent pe o dezvoltare durabilă dintr-o perspectivă care reunește inovația, antreprenorialul, publicul și autoritățile. Acest concept pune utilizatorii inovației în centru și încurajează dezvoltarea inovațiilor care sunt de interes pentru utilizatori.

Întrucât strategiile pentru specializarea inteligentă oferă o nouă abordare de politici și practici pentru cercetare și inovare în regiuni care au drept scop promovarea schimbărilor structurale, dezvoltarea regională, creșterea capacității interne și a avantajului comparativ regional prin investiții direcționate în domenii strategice de forță locală în cercetare, inovare și a potențialului în afaceri,

având în vedere că prin derularea procesului de descoperire antreprenorială la nivel regional au fost identificate proiecte în domeniile de specializare inteligentă a căror implementare este esențială pentru atingerea obiectivelor stabilite prin strategiile regionale de specializare inteligentă,

ținând cont de faptul că pentru perioada de programare 2021—2027 totalul fondurilor europene dedicate domeniului cercetării, dezvoltării și inovării, în cadrul Politicii de coeziune, este de aproximativ 4,37 miliarde euro, sumă care urmează a fi absorbită prin intermediul programelor operaționale,

având în vedere că implicarea autorităților publice locale este necesară atât în dezvoltarea de infrastructuri specifice de utilitate publică destinate funcționării și operaționalizării parcurilor de specializare inteligentă pe terenuri deținute sau în administrarea acestora, cât și în gestionarea acestora pentru a dezvolta ecosistemele de antreprenariat bazate pe parteneriatul cu întreprinderi și/sau entități de cercetare pentru dezvoltarea de investiții de cercetare-inovare,

ca urmare a activităților derulate în parcurile de specializare inteligentă bugetele locale și bugetul de stat beneficiază de importante venituri încasate din impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată, dar și din impozitul pe profit ulterior perioadei de scutire a acestuia,

pentru a evita riscul de neimplementare a proiectelor de specializare inteligentă finanțate din fonduri europene nerambursabile, dar și pentru a susține autoritățile publice locale în realizarea demersurilor necesare pentru dezvoltarea economică locală și crearea de locuri de muncă și atragerea de investiții,

având în vedere interesul public și strategic, precum și faptul că elementele menționate mai sus sunt o prioritate a Programului de guvernare prin crearea de locuri de muncă și atragerea de investiții, constituind o situație extraordinară de urgență a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

Luând în considerare recomandările specifice de țară 2019 și 2020 prin care sunt identificate multiple probleme ale sistemului de cercetare, dezvoltare și inovare din România, fiind considerat un sistem nefuncțional și care se confruntă cu o capacitate scăzută de inovare a economiei, subfinanțare publică cronică, dar și investiții private reduse, bază științifică fragmentată și cooperare scăzută între organizațiile de cercetare și mediul de afaceri,

pentru asigurarea implementării unor proiecte care să conducă la atingerea obiectivelor strategice de specializare inteligentă, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Instituirea unor măsuri de eficiență energetică, utilizarea surselor regenerabile de energie pentru întreprinderi mari și IMM-uri, cu finanțare din fonduri externe nerambursabile alocate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează cadrul general de instituire a unor măsuri de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie pentru

întreprinderi mari și IMM-uri cu finanțare din fonduri externe nerambursabile alocate în cadrul Programului operațional Infrastructură mare, denumit în continuare *POIM*, cu scopul de a sprijini mediul de afaceri pentru a dobândi independență energetică prin realizarea de economii de energie specifice clădirilor industriale/prestărilor de servicii și construcțiilor anexe, precum și celor specifice proceselor tehnologice, precum și pentru producerea de energie verde pentru consum propriu din resurse regenerabile.

(2) Măsurile de eficiență energetică/Utilizarea surselor regenerabile de energie se finanțează sub formă de grant din fonduri nerambursabile alocate în cadrul POIM din resursele financiare alocate României prin Fondul de coeziune și din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, în cadrul perioadei de programare 2014—2020, ținând cont și de prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratat, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei*, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (1) prin măsurile de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie sunt sprijinite investiții în înlocuirea echipamentelor, re tehnologizarea/modernizarea și realizarea investițiilor în monitorizarea și optimizarea consumului de energie la nivelul IMM-urilor și întreprinderilor mari, cu impact direct în eficientizarea proceselor tehnologice și realizarea unor economii considerabile de energie la nivelul întreprinderilor, utilizarea energiei produse din surse regenerabile pentru asigurarea consumului propriu, precum și reducerea intensității energetice și a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, în prezentul capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele definiții:

a) *administrator al schemelor de ajutor de stat și de minimis — apelurilor de proiecte* — Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, denumit în continuare *MIPE*, prin intermediul Autorității de management pentru Programul operațional Infrastructură mare, denumită în continuare *AM POIM*, ce are responsabilitatea de lansare a apelului de proiecte, de evaluare a cererilor de finanțare depuse în cadrul apelului, de semnare a contractelor de finanțare, precum și de modificare a acestora, de aprobare a rapoartelor de progres, de autorizare a cererilor de prefinanțare, plată, rambursare, de efectuare de plăți către beneficiari, de monitorizare a implementării proiectelor, precum și de prevenire, constatare și sancționare a neregulilor;

b) *administrator tehnic al sistemului informatic de gestionare a schemei de ajutor de stat* — Serviciul de Telecomunicații Speciale, denumit în continuare *STS*, având atribuții în dezvoltarea sistemului informatic și asigurarea mentenanței acestuia;

c) *administrator operațional al sistemului informatic de gestionare a schemelor de ajutor de stat și de minimis* — Ministerul Antreprenoriatului și Turismului, denumit în continuare *MAT*, având atribuții în operarea, asigurarea suportului operațional pentru utilizatori și prelucrarea datelor din cadrul sistemului informatic;

d) *ajutor de stat* — ajutor acordat sub formă de granturi în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei, a cărui valoare minimă este de 50.000 de euro și valoare maximă nu depășește 500.000 de euro;

e) *ajutor de minimis* — ajutor acordat în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013*;

f) *beneficiari ai ajutorului de stat și de minimis* — întreprinderi mari, IMM-uri și microîntreprinderi care primesc ajutorul de stat prin intermediul grantului pentru investiții în înlocuirea echipamentelor, re tehnologizarea/modernizarea și realizarea investițiilor în monitorizarea și optimizarea consumului de energie la nivelul operatorilor economici, cu impact direct în eficientizarea proceselor tehnologice și realizarea unor economii considerabile de energie la nivelul întreprinderilor, utilizarea energiei produse din surse regenerabile pentru asigurarea

consumului propriu, precum și reducerea intensității energetice și a emisiilor de gaze cu efect de seră, care încheie contract de finanțare cu MIPE, prin AM POIM;

g) *cofinanțare* — procent din valoarea proiectului depus la finanțare, asigurat de către beneficiari, prin contribuția proprie a acestora realizată prin împrumuturi sau din orice alte surse legal constituite, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui alt ajutor public;

h) *IMM Recover* — sistemul informatic prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, dezvoltat și integrat de către STS pe baza cerințelor operaționale furnizate de MAT/MIPE, în scopul gestionării apelurilor de proiecte pentru implementarea schemelor de ajutor de stat, ajutoarelor *de minimis* menționate la art. 10 alin. (1) din prezenta ordonanță de urgență, acesta fiind găzduit și administrat din punct de vedere tehnic de STS, respectiv din punct de vedere operațional de MAT, iar din punct de vedere al apelului de proiecte de către MIPE;

i) *IMM* — întreprinderile mici, mijlocii și microîntreprinderile, respectiv întreprinderile înființate în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare, sau în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii debutanți în afaceri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 301/2011, cu modificările și completările ulterioare;

j) *întreprinderi mari* — întreprinderile care nu se încadrează în definiția întreprinderilor mici și mijlocii: care au de la 250 salariați și cifra de afaceri anuală netă mai mare de echivalentul în lei a 43 milioane euro;

k) *clădire industrială și construcție anexă* — spațiu funcțional necesar pentru derularea proceselor industriale, cu excepția clădirii administrative;

l) *clădire pentru prestare servicii și construcție anexă* — spațiu funcțional necesar pentru prestarea serviciilor;

m) *surse regenerabile de energie* — reprezintă sursele de energie așa cum sunt definite la art. 2 lit. ac) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția biomasei.

Art. 3. — Beneficiarii măsurilor de eficiență energetică, de utilizare a surselor regenerabile de energie sunt:

a) întreprinderile mari, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. j), cu excepția întreprinderilor cu activități enumerate în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare;

b) IMM-urile și microîntreprinderile, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. i), cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 651/2014.

Art. 4. — (1) Bugetul alocat pentru finanțarea măsurilor de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie este de 350.000.000 euro asigurați din fonduri externe nerambursabile, în cadrul POIM, din surse alocate în cadrul Fondului de coeziune, pentru perioada de programare 2014—2020, la care se adaugă cofinanțare asigurată din bugetul de stat în sumă de 61.764.000 euro prin bugetul MIPE, cu posibilitate de supracontractare conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a

fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Granturile aferente măsurilor de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie se acordă în baza unei solicitări unice per apel la nivel de beneficiar, în care pot fi incluse mai multe puncte de lucru, pe bază de contract de finanțare încheiat ca urmare a apelului de proiecte, cu respectarea criteriilor de selecție prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență și cu respectarea principiilor de transparență și competitivitate. Granturile au valoarea minimă de 50.000 euro și, respectiv, valoarea maximă de 500.000 euro, cu excepția celor acordate în baza schemei de *minimis*, unde valoarea maximă este de 200.000 euro.

(3) Bugetul alocat prevăzut la alin. (1) se defalcă la nivelul fiecărui apel de proiecte, respectiv la nivelul fiecărei scheme de ajutor de stat/de *minimis*.

(4) Granturile prevăzute la alin. (2) nu includ cofinanțarea proprie a beneficiarilor prevăzută de regulile privind acordarea ajutorului de stat, ajutorului de *minimis* în conformitate cu regulile ajutorului de stat și cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014, respectiv ale Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013, după caz.

Art. 5. — Prin măsurile de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie se finanțează următoarele categorii de investiții:

a) investiții în măsuri de eficiență energetică și de reducere a consumurilor specifice energetice la clădiri și construcțiile anexe, cu excepția clădirilor administrative sau clădirilor care nu sunt destinate activităților de producție, de servicii ale IMM-urilor și întreprinderilor mari, prin intervenții la anvelopa clădirii, șarpante, învelitoare, inclusiv măsuri de consolidare a clădirilor și construcțiilor anexe. De asemenea sunt permise intervenții la sistemele de utilități ale clădirilor, precum și achiziții de echipamente, utilaje, dotări specifice necesare pentru producerea de energie necesare clădirilor și construcțiilor anexe. Lucrările de consolidare la clădiri și construcțiile anexe nu pot depăși 15% din valoarea totală a proiectului. Lucrările privind consolidări seismice sunt excluse de la finanțare;

b) investiții în echipamente/utilaje/dotări specifice necesare pentru obținerea de energie din surse regenerabile, cu excepția biomasei, destinate consumului propriu de energie al IMM-urilor și întreprinderilor mari, care se încadrează în capacitatea de producție specifică prosumatorului definit potrivit art. 3 pct. 95 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În categoria utilizării surselor de energie regenerabile se încadrează utilizarea surselor care sunt definite la art. 2 lit. m);

c) investiții în măsuri de eficiență energetică la nivelul unităților de cogenerare, trigenerare existente sau noi la momentul depunerii cererii pentru finanțare, inclusiv pentru lucrări de modernizare/reabilitare/creșterea puterilor instalate, utilizând sursele regenerabile de energie, cu excepția biomasei, și destinate consumului propriu, care se încadrează în capacitatea de producție specifică prosumatorului;

d) investiții pentru reducerea consumului de energie și a emisiilor de gaze cu efect de seră prin sisteme dedicate modernizării, monitorizării și eficientizării consumului de energie la nivelul IMM-urilor și întreprinderilor mari, ce vor include, în mod obligatoriu, instalarea unui sistem de management al energiei — EMS — care va asigura, la nivelul întreprinderii, o contorizare generală a consumului de energie, va realiza statistici asupra consumului, va înregistra și analiza datele centralizate, va livra un raport periodic asupra acestor date și va eficientiza consumul de energie în timp real. Achiziționarea de echipamente, utilaje, dotări specifice care fac parte din procesul de producție/servicii respectiv din activitatea economică de bază a întreprinderii este posibilă dacă prin

acestea se înlocuiesc echipamente, utilaje, dotări specifice cu consum de energie sporit și prin această măsură se obține o reducere a consumului specific de energie față de consumul inițial.

Art. 6. — Pentru investițiile specifice prevăzute la art. 5 lit. a) sunt incluse următoarele categorii de cheltuieli/intervenții eligibile:

a) lucrări de reabilitare termică a anvelopei clădirilor astfel cum sunt definite la art. 2 lit. k) și l), cu excepția clădirilor administrative, și construcțiilor anexe și a clădirilor/construcțiilor care sunt destinate activităților de producție/servicii, inclusiv pereți exteriori, ferestre, tâmplărie, planșeu peste ultimul nivel, planșeu peste subsol, a șarpantelor și învelitoarelor, inclusiv măsuri de consolidare a clădirii, excepție făcând lucrările privind consolidări seismice;

b) introducerea, reabilitarea și modernizarea sistemelor tehnice ale clădirilor, inclusiv în vederea pregătirii clădirilor pentru soluții inteligente, respectiv a instalațiilor pentru prepararea, distribuția și utilizarea agentului termic pentru încălzire și a apei calde menajere, a sistemelor de ventilare și climatizare, a sistemelor de ventilare mecanică cu recuperarea căldurii, inclusiv sisteme de răcire pasivă, fără a fi exhaustiv, achiziționarea și instalarea echipamentelor aferente și racordarea la sistemele de încălzire centralizată, după caz;

c) înlocuirea corpurilor de iluminat fluorescent și incandescent cu corpuri de iluminat cu eficiență energetică ridicată și durată mare de viață;

d) implementarea sistemelor de management energetic având ca scop îmbunătățirea eficienței energetice și monitorizarea consumurilor de energie, inclusiv achiziționarea, instalarea sistemelor inteligente pentru gestionarea și monitorizarea oricărui tip de energie pentru asigurarea condițiilor de confort interior;

e) activități care conduc la îndeplinirea realizării obiectivelor proiectului, fără a fi exhaustive: sisteme inteligente de umbră pentru sezonul cald, înlocuirea, repararea, modernizarea, montarea lifturilor, înlocuirea circuitelor electrice, lucrări de demontare/montare a instalațiilor și echipamentelor montate, lucrări de reparații la fațade, lucrări pentru echiparea cu stații de încărcare pentru mașini electrice, respectiv tubulatura pentru cabluri electrice, inclusiv tubulatura pentru cabluri electrice fixată pe pereți, necesară pentru permiterea instalării ulterioare a punctelor de reîncărcare pentru vehicule electrice.

Art. 7. — Pentru investițiile specifice prevăzute la art. 5 lit. b) sunt eligibile următoarele categorii de cheltuieli:

a) achiziționarea, realizarea, modernizarea de sisteme de energie care conțin echipamente, utilaje, dotări specifice pentru obținerea de energie din surse regenerabile, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. m), necesare consumului propriu, care se încadrează în capacități de producție specifice prosumatorului definit potrivit art. 3 pct. 95 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) realizarea/achiziționarea/modernizarea de capacități de producție noi sau existente la momentul depunerii cererii pentru finanțare pentru obținerea de energie din surse regenerabile necesare consumurilor de energie proprii, care se încadrează în capacități de producție specifice prosumatorului, inclusiv prin achiziția de echipamente, utilaje, dotări specifice;

c) realizarea, achiziționarea, modernizarea de unități/capacități de cogenerare noi/existente pentru obținerea de energie termică și electrică în cogenerare din surse regenerabile destinate consumului propriu al întreprinderilor.

Art. 8. — Pentru investițiile specifice prevăzute la art. 5 lit. c) sunt eligibile următoarele categorii de cheltuieli:

a) realizarea de unități de cogenerare, trigenerare noi pentru obținerea în cogenerare de energie termică și electrică din surse regenerabile, cu excepția biomasei, destinate consumului propriu, care se încadrează în capacități de producție specifice

prosumatorului definit potrivit art. 3 pct. 95 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) modernizarea, reabilitarea, creșterea puterii instalate pentru unitățile de cogenerare/trigenerare care obțin energie termică și electrică din surse regenerabile, cu excepția biomasei, destinate consumului propriu, care se încadrează în capacități de producție specifice prosumatorului;

c) achiziționarea de echipamente/utilaje/tehnologii/dotări specifice pentru obținerea în cogenerare de energie termică/electrică din surse regenerabile, cu excepția biomasei, necesare consumului propriu, care se încadrează în capacități de producție specifice prosumatorului.

Art. 9. — Pentru investiția specifică prevăzută la art. 5 lit. d) sunt eligibile următoarele categorii de cheltuieli:

a) achiziționarea și implementarea sistemului de monitorizare a consumului de energie la nivelul întreprinderii, respectiv instalații/echipamente necesare realizării de sisteme de monitorizare a consumului de energie la IMM-uri și întreprinderi mari, cu scopul de reducere imediată și pe termen scurt a pierderilor de energie, localizarea punctelor de aplicare și cuantificarea a potențialului de reducere a consumului de energie și pentru maximizarea eficienței măsurilor de creștere a eficienței energetice ce pot fi aplicate ulterior de către întreprindere, fără a fi exhaustiv:

— sisteme de monitorizare hardware și software: senzori pentru instrumente de măsură și/sau instrumente de măsură și dispozitive de control pentru date de proces;

— RTU — Remote Terminal Units — unitate de prelevare date din proces sau din câmp, sistem de comunicare date, stație;

— sistem de comunicare date;

— stație master — stația la care ajung toate comunicațiile și care este legată de toate echipamentele și subsistemele;

— sistem computerizat de prelucrare a datelor, recomandare a unor soluții sau acțiuni și/sau optimizarea acestor acțiuni. Alte echipamente, numai dacă sunt necesare implementării proiectului, inclusiv autolaboratoare de măsurări energetice, analizoare de gaze, fără a fi exhaustiv;

b) achiziționarea de echipamente, utilaje și aparatură necesare investițiilor în eficiență energetică.

Principalele echipamente pentru eficiență energetică sunt instalații, echipamente specifice pentru întreprinderi, în scopul obținerii de economii de energie, pe baza analizei energetice — fără a fi exhaustiv, motoare, transformatoare, compresoare de aer, pompe, instalații, echipamente, sisteme de ventilație, sisteme de încălzire, răcire, boilere, arzătoare, schimbătoare de căldură, convertoare de frecvență, baterii de condensatoare, sisteme integrate de management al consumului de energie.

Selecția echipamentelor se face în baza analizei energetice realizate la nivelul proiectului de către un expert independent/autorizat. Clasa de eficiență energetică va fi obligatoriu de înaltă eficiență energetică, cel puțin clasa A acolo unde se utilizează sistemul de certificare/etichetare energetică. Astfel, echipamentul ce se înlocuiește va fi obligatoriu superior celui existent și trebuie să nu fi fost achiziționat prin alte fonduri externe nerambursabile;

c) achiziția, modernizarea, reabilitarea de echipamente, utilaje, tehnologii, dotări independente care fac parte din activitatea de producție/servicii și contribuie la reducerea consumului de energie și, respectiv, la reducerea emisiilor GES. În situația în care are loc achiziționarea/modernizarea/reabilitarea de active care contribuie la reducerea consumului de energie și a emisiilor GES, acestea trebuie să asigure reducerea consumurilor specifice de energie din valoarea consumurilor specifice de energie inițiale.

Art. 10. — (1) Finanțările prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, care cad sub incidența ajutorului de stat, ajutorului de *minimis*, se acordă în temeiul unor scheme de ajutor de stat,

ajutor de *minimis*, elaborate cu respectarea prevederilor naționale și europene aplicabile în domeniul ajutorului de stat, ajutorului de *minimis*. Aceste scheme se supun avizării Consiliului Concurenței și se aprobă prin ordine ale ministrului Investițiilor și proiectelor europene ce se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) Se autorizează AM POIM să realizeze ghidul solicitantului și schemele de ajutor de stat și ajutor de *minimis* prevăzute la alin. (1), în conformitate cu reglementările naționale și europene în vigoare.

Art. 11. — Beneficiarul măsurilor de eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) a fost înființat până la data de 31 decembrie 2021 inclusiv;

b) se angajează să asigure sustenabilitatea proiectului, respectiv să asigure desfășurarea activității operaționale sau curente și să mențină parametrii energetici specifici la care s-a angajat pentru o perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectului;

c) dispune de cofinanțare proprie a proiectului stabilită în conformitate cu prevederile legale privind ajutorul de stat, astfel cum vor fi cuprinse în schemele de ajutor de stat;

d) nu este întreprindere în dificultate, potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 651/2014;

e) nu a mai beneficiat de sprijin financiar din fonduri publice, inclusiv fonduri ale Uniunii Europene, în ultimii 5 ani pentru aceleași costuri eligibile;

f) a avut minimum 1 angajat la 31 decembrie 2021;

g) se angajează să prezinte dovezi privind rezonabilitatea costurilor pentru investițiile în eficiență energetică/utilizarea surselor regenerabile de energie pentru care se solicită finanțare;

h) prezintă documentele doveditoare ale calității de proprietar/superficiar/administrator/titular al unui drept de folosință/concesionar/locatar pentru imobilul în care se implementează proiectul sau proprietar/comodatar/titular al dreptului de folosință pentru utilajele care asigură implementarea proiectului, însoțite de actul de dobândire a proprietății, contract de concesiune, actul care atestă proprietatea/folosința/concesiunea/comodatul, după caz, valabile pe toată durata de implementare a proiectului și o perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectului. Aceste documente sunt însoțite de extrasul de carte funciară a respectivului imobil, precum și de acordul proprietarului cu privire la implementarea proiectului;

i) deține cel puțin un contract de furnizare a energiei electrice și a gazelor naturale, obligatoriu, sau a energiei termice, după caz, în vigoare pentru punctul de consum unde solicită finanțarea;

j) prezintă o analiză energetică, realizată de către un expert independent/autorizat, care conține indicatorii specifici energetici inițiali și previzionați, care reprezintă ținte minime de îndeplinit de către beneficiari la sfârșitul perioadei de implementare a proiectului și ulterior de menținut pe o durată de minimum 5 ani după expirarea datei de implementare a proiectului. În situația IMM-urilor sau întreprinderilor mari nou-înființate sau în cazul în care nu există contracte de furnizare la locul de implementare, analiza energetică se va baza pe date previzionate și va stabili indicatorii energetici specifici angajați de către beneficiar;

k) prezintă declarație de consum total anual de energie din care reiese consum energetic total calculat în tep/an;

l) investiția implementată în cadrul măsurilor de eficiență energetică, utilizarea surselor regenerabile de energie determină o scădere a consumului energetic total al proiectului de minimum 10% față de indicatorii energetici specifici inițiali, pe baza analizei energetice. În situația în care nu se realizează economii de energie de cel puțin 10%, proiectul este declarat neeligibil;

m) beneficiarul desfășoară activitatea de producție/prestări servicii, cu excepția investițiilor imobiliare, consultanței, asistenței tehnice și a activităților listate în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — (1) Pentru măsurile de eficiență energetică, utilizarea surselor regenerabile de energie destinate IMM-urilor și întreprinderilor mari, beneficiarii propun investiții care să contribuie la indicatorii de realizare și de rezultat ai POIM, așa cum vor fi evidențiați în ghidul solicitantului.

(2) Beneficiarii trebuie să finalizeze proiectele de investiții menționate la alin. (1) până la data de 31 decembrie 2023.

Art. 13. — (1) Criteriile de selecție la finanțare a proiectelor de investiții sunt prevăzute în anexa nr. 1 și includ:

a) reducerea consumului de energie — RCE: TEP/an;

b) valoarea contribuției din fonduri nerambursabile raportat la capacitatea de producție din surse regenerabile de energie pentru consum propriu — VSER: [Euro/kW instalat];

c) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră — RGES: t_{CO_2} ;

d) modificarea ratei profitului operațional aferent anului 2021 în raport cu anul 2020, [%];

e) rata rentabilității activității operaționale în anul 2021 [%].

(2) Criteriile de selecție prezentate în anexa nr. 1 au caracter general și se detaliază la nivelul fiecărui apel de proiecte, pe baza schemelor de ajutor de stat, ajutor *de minimis* aplicabile, acolo unde este cazul.

(3) Proiectele de investiții sunt selectate la finanțare în ordinea descrescătoare a punctajelor și în limita bugetului aprobat și prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. La punctaje egale, departajarea se face în funcție de punctajul obținut la criteriul C1) din anexa nr. 1. În cazul în care se păstrează egalitatea, se ia în considerare punctajul obținut la criteriul următor.

(4) În urma evaluării cererilor de finanțare depuse, AM POIM încheie contracte de finanțare cu beneficiarii selectați. Acordarea finanțării se face în baza criteriilor de selecție prevăzute în anexa nr. 1 pentru proiectele care întrunesc un punctaj de minimum 50 de puncte. Proiectele cu un prag de calitate sub 50 de puncte nu sunt admise la finanțare.

Art. 14. — Cheltuielile generate după punerea în funcțiune a investițiilor sunt în sarcina beneficiarului.

Art. 15. — (1) Prelucrarea datelor în sistemele informatice utilizate, respectiv IMM Recover și MySMIS2014—2020, se efectuează cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2016/679*, precum și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor cu caracter personal.

(2) MIPE, MAT și STS, în calitate de operatori asociați, prelucrează date cu caracter personal, prin intermediul IMM Recover, în conformitate cu responsabilitățile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Datele cu caracter personal prelucrate prin intermediul IMM Recover sunt stocate pe perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectelor.

(4) Cererile referitoare la datele din IMM Recover, precum și cererile formulate pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate, prevăzute la art. 13—22 din Regulamentul (UE) 2016/679, în raport cu prelucrările de date cu caracter personal realizate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se adresează și se soluționează de către MIPE.

(5) Cerințele operaționale de dezvoltare și adaptare a IMM Recover, modul de implementare a funcționalităților, seturile de date, modul de asigurare a suportului pentru utilizatorii IMM

Recover sunt stabilite, de comun acord, prin protocol de colaborare, de către instituțiile menționate la alin. (2).

(6) În vederea implementării măsurilor prevăzute la art. 5, instituțiile și autoritățile publice care dețin și furnizează pentru IMM Recover, în condițiile legii, date privind existența și activitatea economică a solicitanților prevăzuți la art. 3 răspund pentru actualitatea, realitatea și integralitatea datelor furnizate.

Art. 16. — Depunerea, evaluarea, selecția și contractarea proiectelor, cât și soluționarea contestațiilor în oricare dintre aceste etape se realizează în cadrul platformei IMM Recover. Ulterior semnării contractului de finanțare, beneficiarii de fonduri externe nerambursabile încarcă în sistemul informatic MySMIS2014 cererea de finanțare și documentele-suport necesare implementării tehnice și financiare a proiectului, în conformitate cu prevederile contractului de finanțare.

Art. 17. — În situația în care beneficiarii nu realizează indicatorii asumați prin solicitarea de grant aferentă proiectului, aceștia sunt obligați să returneze contravaloarea sumelor primite cu titlu de ajutor de stat, ajutor *de minimis*, la care se adaugă dobânzi, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Instituirea unor măsuri pentru producerea energiei din surse regenerabile destinate autorităților publice locale care au în responsabilitate servicii publice de interes local

Art. 18. — (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează cadrul general pentru instituirea unor măsuri de producere a energiei din surse regenerabile destinate autorităților administrației publice locale care au în responsabilitate servicii publice de interes local pentru consumul propriu al acestora, cu scopul de a asigura creșterea nivelului de independență energetică și/sau pentru comercializarea energiei din surse regenerabile, cu excepția biomasei.

(2) Prin consum propriu se înțelege consumul aferent clădirilor publice deținute și ocupate de autoritățile și instituțiile publice locale, precum și consumul aferent sectorului de iluminat public, aflat în directă administrare a unităților administrative-teritoriale.

(3) Măsurile de producere a energiei din surse regenerabile se finanțează din fonduri externe nerambursabile alocate în cadrul POIM, din resursele financiare alocate României prin Fondul de coeziune, în cadrul perioadei de programare 2014—2020, ținând cont și de prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014.

(4) Pentru măsurile ce vizează producerea de energie din surse regenerabile în vederea comercializării sunt aplicabile regulile ajutorului de stat.

(5) Pentru măsurile ce vizează producerea de energie din surse regenerabile pentru consum propriu nu sunt aplicabile regulile ajutorului de stat.

(6) Prin măsurile de producere a energiei din surse regenerabile sunt sprijinite la finanțare investiții în echipamente, utilaje, dotări și alte active de asemenea natură care produc energie din surse regenerabile destinate atât consumului propriu de energie al autorităților publice locale, cât și pentru comercializarea energiei din surse regenerabile, după caz, precum și investițiile în unitățile de cogenerare, trigenerare care funcționează pe baza surselor regenerabile.

Art. 19. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, din prezentul capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele definiții:

a) *administrator al schemelor de ajutor de stat — apelurilor de proiecte* — Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene,

denumit în continuare *MIPE*, prin intermediul AM POIM, ce are responsabilitatea de lansare a apelului de proiecte, de evaluare a cererilor de finanțare depuse în cadrul apelului, de semnare a contractelor de finanțare, precum și de modificare a acestora, de aprobare a rapoartelor de progres, de autorizare a cererilor de prefinanțare/plată, rambursare, de efectuare de plăți către beneficiari, de monitorizare a implementării proiectelor, precum și de prevenire, constatare și sancționare a neregulilor.

b) *administrator tehnic al sistemului informatic de gestionare a schemei de ajutor de stat* — Serviciul de Telecomunicații Speciale, denumit în continuare *STS*, având atribuții în dezvoltarea sistemului informatic și asigurarea mentenanței acestuia;

c) *administrator operațional al sistemului informatic de gestionare a schemelor de ajutor de stat și de minimis* — Ministerul Antreprenoriatului și Turismului, denumit în continuare *MAT*, având atribuții în operarea, asigurarea suportului operațional pentru utilizatori și prelucrarea datelor din cadrul sistemului informatic;

d) *ajutor de stat* — ajutor acordat sub formă de granturi, în conformitate cu Regulamentul nr. 651/2014, a cărui valoare minimă este de 5.000.000 de euro și valoare maximă nu depășește 15.000.000 de euro, pentru realizarea de investiții în producerea de energie din surse regenerabile;

e) *beneficiari ai ajutorului de stat* — unități administrativ-teritoriale care primesc ajutorul de stat prin intermediul grantului pentru investiții în producerea de energie din surse regenerabile, pentru comercializarea energiei astfel produse;

f) *cofinanțare* — procent din valoarea proiectului deus la finanțare, asigurat de către beneficiari, prin contribuția proprie a acestora realizată prin împrumuturi sau din orice alte surse legal constituite, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui alt ajutor public;

g) *IMM Recover* — sistemul informatic prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, dezvoltată și integrată de către STS pe baza cerințelor operaționale furnizate de MIPE, în scopul gestionării apelului de proiecte pentru finanțarea măsurilor propuse în cadrul prezentei ordonanțe de urgență, acesta fiind găzduit și administrat din punct de vedere tehnic de STS, respectiv din punct de vedere operațional de MAT, iar din punctul de vedere al apelului de proiecte de către MIPE;

h) *surse regenerabile de energie* — reprezintă sursele de energie așa cum sunt definite la art. 2 lit. ac) din Legea nr. 220/2008, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția biomasei;

i) *clădiri publice* — clădirile în legătură cu efectuarea proceselor funcționale privind serviciul sau managementul populației.

Art. 20. — Beneficiarii măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile sunt unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 21. — Investițiile finanțate prin măsurile de producere a energiei din surse regenerabile în scopul comercializării sunt proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și se va asigura delegarea gestiunii serviciilor către operatorii de servicii publice locale, după încheierea procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor.

Art. 22. — (1) Valoarea măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile este de 350.000.000 euro, asigurată din fonduri externe nerambursabile, în cadrul Programului operațional Infrastructură mare, din surse alocate în cadrul Fondului de coeziune, pentru perioada de programare 2014—

2020, la care se adaugă cofinanțare asigurată din bugetul de stat în sumă de 61.764.000 euro prin bugetul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu posibilitate de supracontractare conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Granturile aferente măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile pentru consumul propriu de energie al autorităților publice locale nu constituie ajutor de stat și au valoarea minimă de 500.000 euro și respectiv valoarea maximă de 5.000.000 euro.

(3) Granturile aferente măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile pentru comercializare se acordă pe beneficiar și proiect, sub formă de ajutor de stat, pe bază de contract de finanțare încheiat ca urmare a apelului de proiecte, cu respectarea principiilor de transparență și competitivitate și ale Regulamentului (UE) nr. 651/2014. Granturile au valoarea minimă de 5.000.000 euro și, respectiv valoarea maximă de 15.000.000 euro.

(4) Granturile prevăzute la alin. (3) nu includ cofinanțarea proprie a beneficiarilor prevăzută de regulile privind acordarea ajutorului de stat, așa cum prevede Regulamentul (UE) nr. 651/2014.

Art. 23. — (1) Regulile de acordare a ajutorului de stat prevăzut la art. 22 alin. (3) vor fi prevăzute în cadrul schemei de ajutor de stat pentru sprijinirea autorităților publice locale în implementarea unor măsuri de investiții pentru producerea de energie din surse regenerabile pentru comercializare, care va fi supusă avizării Consiliului Concurenței și aprobată prin ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene ce va fi publicat în Monitorul Oficial al României.

(2) Se autorizează AM POIM să realizeze ghidul solicitantului și schema de ajutor de stat prevăzută la alin. (1), în conformitate cu reglementările naționale și europene în vigoare.

Art. 24. — Prin măsurile de producere a energiei din surse regenerabile reglementate de prezenta ordonanță de urgență se finanțează următoarele categorii de investiții:

a) investiții în echipamente, utilaje, dotări specifice necesare pentru obținerea de energie din surse regenerabile destinată consumului propriu de energie al autorităților publice locale și/sau comercializării, după caz. În categoria utilizării surselor de energie regenerabile se încadrează panourile fotovoltaice, utilizarea apei geotermale, utilizarea energiei eoliene în zonele unde există potențial de utilizare a energiei vântului, precum și alte surse de energie regenerabile definite conform art. 2 din Legea nr. 220/2008, cu modificările și completările ulterioare;

b) investiții în realizarea de unități de cogenerare, trigenerare noi destinate obținerii de energie din surse regenerabile pentru consumul propriu al autorităților publice locale.

Art. 25. — Pentru investițiile prevăzute la art. 24 lit. a) sunt eligibile următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli privind dotări pentru obținerea de energie din surse regenerabile;

b) cheltuieli privind realizarea, achiziționarea, modernizarea de capacități de producție noi sau existente la momentul depunerii cererii pentru finanțare, pentru obținerea de energie din surse regenerabile;

c) cheltuieli privind realizarea, achiziționarea, modernizarea de unități, capacități de cogenerare, trigenerare noi/existente pentru obținerea de energie termică și electrică în cogenerare din surse regenerabile, inclusiv rețelele de distribuție a energiei, în cazul energiei electrice rețeaua este până la punctul de preluare în sistemul național, și instalațiile aferente;

d) cheltuielile de preluare, conectare a energiei în sistemul energetic național.

Art. 26. — Pentru investițiile prevăzute ale art. 24 lit. b) sunt eligibile următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli privind realizarea de unități de cogenerare, trigenerare noi pentru obținerea în cogenerare de energie termică și electrică din surse regenerabile destinate consumului propriu al autorităților publice locale;

b) cheltuieli privind achiziționarea de echipamente, utilaje, tehnologii, dotări specifice pentru obținerea în cogenerare de energie termică/electrică din surse regenerabile necesare consumului propriu al autorităților publice locale;

c) cheltuieli privind realizarea rețelelor de distribuție a energiei obținute în cogenerare, trigenerare, indiferent de natura acesteia, inclusiv cheltuielile de preluare a energiei în sistemul energetic național.

Art. 27. — (1) Beneficiarii măsurilor de producere a energiei din surse regenerabile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) se angajează să asigure sustenabilitatea proiectului, respectiv să asigure desfășurarea activității operaționale, curente și să mențină parametrii energetici specifici la care s-au angajat pentru o perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectului;

b) dispun de cofinanțare proprie a proiectului stabilită în conformitate cu prevederile legale privind ajutorul de stat, respectiv prevederile legale ale cadrului financiar multianual 2014—2020, după caz;

c) beneficiarii care solicită ajutor de stat nu se află în dificultate, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 651/2014;

d) beneficiarul măsurilor de investiție pentru producerea de energie din surse regenerabile pentru consumul propriu nu se încadrează în următoarele situații:

(i) este în incapacitate de plată/în stare de insolvență, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale, cu modificările și completările ulterioare, respectiv conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

(ii) este în stare de faliment, lichidare, are afacerile conduse de un administrator judiciar sau activitățile sale comerciale sunt suspendate ori fac obiectul unui aranjament cu creditorii sau este într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege, ori face obiectul unei proceduri legale pentru declararea sa în stare de faliment, lichidare, conducerea afacerilor de un administrator judiciar sau activitățile sale comerciale sunt suspendate ori fac obiectul unui aranjament cu creditorii;

(iii) nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România.

e) nu au mai beneficiat de sprijin financiar din fonduri publice, inclusiv fonduri UE, în ultimii 5 ani pentru aceleași activități — costuri eligibile — sau nu derulează proiecte finanțate în prezent, parțial sau în totalitate, din alte surse publice, pentru aceleași activități;

f) se angajează să prezinte dovezi privind rezonabilitatea costurilor pentru investițiile în eficiență energetică pentru care se solicită ajutor de stat;

g) prezintă documentele doveditoare ale calității de proprietar/superficiar/administrator/titular al unui drept de folosință/concesionar/locatar pentru imobilul în care se implementează proiectul beneficiarului și/sau instituției publice locale aflate în subordine pentru care justifică consumul propriu plătit de către unitatea administrativ-teritorială sau sunt

proprietari/comodatari/titulari ai dreptului de folosință pentru utilajele care asigură implementarea proiectului, însoțite de actul de dobândire a proprietății, contract de concesiune, actul care atestă proprietatea/folosința/concesiunea/comodat, după caz, valabile pe toată durata de implementare a proiectului și o perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectului. Aceste documente sunt însoțite de extrasul de carte funciară al respectivului imobil, precum și de acordul proprietarului cu privire la implementarea proiectului.

(2) Beneficiarii trebuie să finalizeze proiectele de investiții pentru implementarea măsurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență până la data de 31 decembrie 2023.

Art. 28. — (1) Criteriile de selecție la finanțare a proiectelor de investiții în producția de energie verde sunt prezentate în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență la modul general și se detaliază la nivelul ghidului solicitantului, după caz. Criteriile de selecție includ:

a) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;

b) cantitatea de energie verde produsă cu ajutorul capacităților de producție realizate;

c) număr populație unitate administrativ-teritorială;

d) suprafețe de teren decontaminat/neprodusiv, ca de exemplu cele cu destinația inițială de halde de zgură, utilizate pentru producerea de energie verde;

e) număr populație racordată la rețeaua centralizată de alimentare cu energie termică.

(2) Proiectele de investiții în producerea de energie din surse regenerabile sunt selectate la finanțare în ordinea descrescătoare a punctajelor și în limita bugetului apelului de proiecte și prevederilor prezentei ordonanțe de urgență. La punctaje egale, departajarea se face în funcție de punctajul obținut la criteriul C1) din anexa nr. 1. În cazul în care se păstrează egalitatea, se ia în considerare punctajul obținut la criteriul următor.

(3) În urma evaluării cererilor de finanțare depuse, AM POIM va încheia contracte de finanțare cu beneficiarii selectați. Acordarea finanțării se va face în baza criteriilor de selecție prevăzute în anexa nr. 2 pentru proiectele care întrunesc un punctaj de minimum 50 de puncte. Proiectele cu un prag de calitate sub 50 de puncte nu sunt admise la finanțare.

Art. 29. — Cheltuielile generate după punerea în funcțiune a investițiilor în eficiența energetică de natura cheltuielilor cu salariile, cheltuielilor cu achiziția de materii prime, materiale consumabile, reparații și mentenanță și alte asemenea categorii de cheltuieli sunt în sarcina beneficiarului.

Art. 30. — (1) Prelucrarea datelor în sistemele informatice utilizate, respectiv IMM Recover și MySMIS2014—2020, se efectuează cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor cu caracter personal.

(2) MIPE, MAT și STS, în calitate de operatori asociați, prelucrează date cu caracter personal, prin intermediul IMM Recover, în conformitate cu responsabilitățile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Datele cu caracter personal prelucrate prin intermediul IMM Recover sunt stocate pe o perioadă de minimum 5 ani după expirarea duratei de implementare a proiectelor.

(4) Cererile referitoare la datele din IMM Recover, precum și cererile formulate pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate, prevăzute la art. 13—22 din Regulamentul (UE) 2016/679, în raport cu prelucrările de date cu caracter personal realizate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se adresează și se soluționează de către MIPE.

(5) Cerințele operaționale de dezvoltare și adaptare a IMM Recover, modul de implementare a funcționalităților, seturile de date, modul de asigurare a suportului pentru utilizatorii IMM Recover sunt stabilite, de comun acord, prin protocol de colaborare, de către instituțiile menționate la alin. (2).

(6) În vederea implementării măsurilor prevăzute la art. 24, instituțiile și autoritățile publice care dețin și furnizează pentru IMM Recover, în condițiile legii, date privind existența și activitatea economică a solicitanților prevăzuți la art. 20 răspund pentru actualitatea, realitatea și integralitatea datelor furnizate.

Art. 31. — Depunerea, evaluarea, selecția și contractarea proiectelor, cât și soluționarea contestațiilor în oricare dintre aceste etape, se realizează în cadrul platformei IMM Recover. Ulterior semnării contractului de finanțare, beneficiarii de fonduri externe nerambursabile încarcă în sistemul informatic MySMIS2014 cererea de finanțare și documentele-suport necesare implementării tehnice și financiare a proiectului, în conformitate cu prevederile contractului de finanțare.

Art. 32. — (1) În situația în care beneficiarii ajutorului de stat nu realizează indicatorii asumați prin solicitarea de grant aferentă proiectului, aceștia sunt obligați să returneze contravaloarea sumelor primite cu titlu de ajutor de stat, la care se adaugă dobânzi, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care beneficiarii nu realizează indicatorii asumați prin solicitarea de grant aferentă proiectului, aceștia sunt obligați să returneze contravaloarea sumelor primite, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare OUG nr. 66/2011.

CAPITOLUL III

Instituirea unor măsuri pentru stimularea investițiilor, crearea de locuri de muncă în domeniile de specializare inteligentă și organizarea și funcționarea parcurilor de specializare inteligentă

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale

Art. 33. — (1) Prezentul capitol reglementează cadrul legal pentru promovarea unui ecosistem de cercetare și inovare atractiv și competitiv în care să crească capacitatea de inovare a întreprinderilor, să fie sprijinită colaborarea între întreprinderi și organizațiile de cercetare prin crearea unor infrastructuri de tip parc de specializare inteligentă, în vederea reducerii fragmentării bazei științifice a sistemului de cercetare și inovare.

(2) Prezentul capitol reglementează modalitatea de finanțare a unor proiecte complexe pentru înființarea și organizarea parcurilor de specializare inteligentă, în baza titlului de parc de specializare inteligentă, inclusiv adaptarea unor entități existente de tip parc care să răspundă criteriilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 34. — (1) În cuprinsul acestui capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *parc de specializare inteligentă* — un amplasament delimitat în care se desfășoară activități de inovare, cercetare, dezvoltare experimentală, transfer de cunoștințe, transfer tehnologic a unor rezultate referitoare la produs/serviciu/proces inovator obținute prin activități de cercetare-dezvoltare-inovare specifice domeniilor de specializare inteligentă, producție de serie/serie zero, individuală, precum și alte categorii de activități specifice domeniilor de specializare inteligentă prevăzute în

strategiile de specializare inteligentă elaborate la nivel național și/sau la nivel regional;

b) *fondatori ai parcului de specializare inteligentă* — autorități publice locale/asociații de dezvoltare intercomunitară, individual sau în asocieră cu institute naționale de cercetare-dezvoltare sau alte unități și instituții de drept public care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea, potrivit prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, care înființează parcul de specializare inteligentă;

c) *administratorul parcului* — structură cu personalitate juridică desemnată de fondatorii parcului de specializare inteligentă, conform art. 40, în vederea gestionării acestuia conform atribuțiilor prevăzute la art. 52;

d) *rezidenți ai parcului* — unitățile și instituțiile de drept public și privat care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea potrivit prevederilor art. 7 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, întreprinderi, individual sau în cooperare cu unitățile și instituțiile de drept public și privat care au în obiectul de activitate cercetarea-dezvoltarea, care desfășoară activități de specializare inteligentă în parc;

e) *metodologie de selecție* — document elaborat de către autoritățile de management ale programelor operaționale regionale și de tranziție justă și/sau alți furnizori de ajutor de stat/de *minimis*, care descrie procedura de selecție a rezidenților parcului și, după caz, modalitatea de acordare a fondurilor publice acestora;

f) *documentația de selecție* — documentul elaborat de fondatorii parcului pe baza metodologiei de selecție, ce conține orice cerință, criteriu, regulă și orice alte informații necesare pentru a asigura rezidenților o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de selecție competitivă;

g) *planul de dezvoltare al parcului* — document de planificare elaborat de către fondatorii parcului care cuprinde investițiile necesare pentru crearea/dezvoltarea/modernizarea parcurilor coroborate cu activitățile specifice domeniilor de specializare inteligentă, identificate la nivel regional și național.

h) *perioada de durabilitate a proiectului de specializare inteligentă* — perioada definită la art. 65 din Regulamentul (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize;

i) *lider de parteneriat* — termenul are înțelesul din art. 2 alin. (4) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, denumită în continuare O.U.G. nr. 133/2011.

(2) Activitățile de producție de bunuri și/sau, după caz, de prestări servicii, activitățile de marketing și desfacere, precum și alte categorii de activități necesare activităților de producție și servicii se desfășoară numai condiționat de justificarea activităților de inovare aferente proiectului prevăzute la alin. (1) lit. a).

(3) Activitățile de inovare desfășurate în parc, conform prevederilor alin. (1) lit. a), sunt definite conform Manualului Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică din anul 2018.

(4) Sunt asimilate activităților parcului activitățile specifice prevăzute la alin. (1) lit. a) desfășurate în alte locații decât locația parcului, în infrastructuri deținute de institutele naționale de cercetare-dezvoltare și/sau alte organizații de cercetare, în condițiile prevăzute la art. 53.

Art. 35. — (1) Parcurile de specializare inteligentă se constituie în scopul facilitării implementării proiectelor de specializare inteligentă care încurajează dezvoltarea inovațiilor pentru atingerea obiectivelor stabilite prin strategiile regionale de specializare inteligentă.

(2) Parcurile de specializare inteligentă se înființează la inițiativa fondatorilor parcului.

(3) Fondatorii parcului pot solicita finanțare din fonduri locale, de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării și din fonduri europene pe baza planului de dezvoltare al parcului, cu respectarea regulilor de eligibilitate și în limita sumelor alocate cu această destinație.

Art. 36. — Proiectele de investiții elaborate pentru înființarea și organizarea parcurilor de specializare inteligentă au două componente obligatorii care vizează:

a) activități de funcționare/operationalizare și investiții în active corporale și necorporale pentru crearea/dezvoltarea/modernizarea parcurilor derulate de fondatorii parcului;

b) activități desfășurate în parc, conform prevederilor art. 34 alin. (1) lit. a) și alin. (2), derulate de rezidenții parcului.

Art. 37. — (1) Autoritățile de management ale programelor operaționale regionale și de tranziție justă și/sau alți furnizori de ajutor de stat/de *minimis* au obligația să elaboreze, pentru programele gestionate, metodologiile de selecție pe baza cărora fondatorii parcului vor derula procedura de selecție competitivă, asigurându-se de respectarea cel puțin a principiilor menționate la art. 34 din O.U.G. nr. 133/2011.

(2) În cadrul metodologiilor de selecție menționate la alin. (1), fondatorii parcului solicită rezidenților să evidențieze în mod distinct caracterul inovativ al proiectului și/sau activitățile de cercetare-dezvoltare-inovare specifice domeniilor de specializare inteligentă, pe care urmează să le implementeze, precum și confirmarea menținerii caracterului inovator până la semnarea contractelor subsidiare prevăzute la art. 60.

Art. 38. — (1) Fondatorii parcului derulează procedura de selecție competitivă a rezidenților parcului, pe baza metodologiei de selecție menționată la art. 37.

(2) Procedura de selecție trebuie să respecte cel puțin principiile menționate la art. 34 alin. (1) din O.U.G. nr. 133/2021.

(3) În perioada de implementare și durabilitate a proiectelor de specializare inteligentă, finanțate din fonduri europene, autoritatea publică locală/liderul de parteneriat se asigură de reluarea procedurii de selecție competitivă conform alin. (1), în funcție de gradul de ocupare al parcului și în limita sumelor rămase disponibile pentru acordarea de ajutoare.

Art. 39. — Documentația de selecție va cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele informații:

a) informații generale privind fondatorii parcului și/sau administratorul parcului — denumire, adresă, datele de contact, mijloacele de comunicare etc.;

b) obiectul și scopul procedurii de selecție competitivă;

c) data, locul și ora-limită de depunere a candidaturilor;

d) etapele procedurii de selecție competitivă;

e) motive de excludere a rezidenților;

f) criteriile de calificare la procedură a rezidenților;

g) criteriile privind alocarea suprafețelor de teren din parcul de specializare inteligentă către rezidenți;

h) propunerea planului de parcelare a terenului, respectiv disponibilitatea și caracteristicile suprafețelor de teren din cadrul parcului de specializare inteligentă, în vederea elaborării propriului proiect de investiții, și transmiterea opțiunii privind suprafața de teren din cadrul parcului, corespunzătoare proiectului de investiții;

i) criteriile de selecție a rezidenților;

j) informații despre contractul subsidiar.

Art. 40. — (1) În vederea facilitării implementării proiectelor ce vizează înființarea de parcuri de specializare inteligentă, unitatea administrativ-teritorială/asociația de dezvoltare intercomunitară, în calitate de fondator al parcului:

a) asigură amplasamentul aferent parcului de specializare inteligentă, inclusiv infrastructura existentă, pe durata de funcționare a parcului;

b) desemnează administratorul parcului de specializare inteligentă;

c) inițiază demersurile pentru obținerea titlului de parc de specializare inteligentă, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență la secțiunea II.

(2) Fondatorii parcului hotărăsc cu privire la modalitatea de administrare a parcului, prin desemnarea unui administrator cu personalitate juridică, denumit în continuare *administratorul parcului*, sub forma unei:

a) structuri proprii a consiliului local, județean sau a Consiliului General al Municipiului București;

b) societăți constituite conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înființată de către fondatorii parcului;

c) societăți constituite conform Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor legislative din domeniul achizițiilor publice.

(3) Societățile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) nu pot avea drept acționari majoritari persoane juridice localizate în parcul de specializare inteligentă și care utilizează rețelele de utilități și/sau infrastructura parcului, în mod direct sau indirect, și sunt supuse controlului fondatorilor parcului.

Art. 41. — (1) Terenul menționat la art. 40 alin. (1) lit. a) trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) terenul are acces la un drum național sau european și permite racordarea la infrastructura utilităților publice;

b) terenul are o suprafață de cel puțin 3,00 ha;

c) terenul se află în proprietatea privată a unității administrativ-teritoriale, asociației de dezvoltare intercomunitară sau se află în administrarea unității administrativ-teritoriale;

d) terenul este liber de orice sarcini și servituți;

e) terenul nu face obiectul unor litigii în curs de soluționare la instanțele judecătorești cu privire la situația juridică.

(2) Prevederile alin. (1) lit. c)—e) se aplică și în cazul infrastructurii existente pe terenurile aferente parcului.

Art. 42. — (1) Pentru atingerea obiectivelor stabilite în planul de dezvoltare al parcului, prin aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, unitatea administrativ-teritorială, prin direcțiile de specialitate, poate decide concesionarea suprafețelor de teren din interiorul parcurilor către întreprinderile/organizațiile de cercetare selectate pentru finanțare din fonduri europene.

(2) Dovada încheierii contractului de concesiune pentru suprafața de teren din cadrul parcului de specializare inteligentă reprezintă condiția obligatorie pentru încheierea contractului subsidiar de finanțare, în condițiile prevăzute la art. 60.

Art. 43. — (1) În vederea obținerii de finanțare pentru implementarea proiectelor, fondatorii parcului/liderul de parteneriat pot depune cererea de finanțare însoțită de următoarele documente:

a) acordul de parteneriat cu institutele naționale de cercetare-dezvoltare și/sau cu alte organizații publice de cercetare pentru înființarea parcului de specializare inteligentă, dacă este cazul;

b) dovada îndeplinirii condițiilor solicitate la art. 41 pentru terenul pe care urmează a se dezvolta/înființa parcul de specializare inteligentă, inclusiv clădirile și infrastructura privind utilitățile existente;

c) planul de dezvoltare pentru realizarea obiectivelor parcului în domeniile de specializare inteligentă, inclusiv facilitățile fiscale acordate;

d) acordul autorității publice locale privind realizarea infrastructurii aferente parcului de specializare inteligentă și asigurarea utilităților publice.

(2) Suplimentar documentelor stabilite la alin. (1), prin ghidurile solicitantului, autoritatea de management poate solicita alte date și informații necesare evaluării la depunerea cererii de finanțare.

(3) Fondatorii parcului/Liderul de parteneriat derulează apelul de proiecte pentru selectarea partenerilor privați, respectiv a rezidenților parcului, pe baza metodologiei de selecție menționate la art. 37, și asigură accesul transparent și nediscriminatoriu al tuturor părților interesate la informațiile, documentele și condițiile necesare participării.

SECȚIUNEA II

Emiterea și condițiile privind titlul de parc de specializare inteligentă

Art. 44. — (1) Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, denumit în continuare *MCID*, este instituția de specialitate a administrației publice centrale în domeniul parcurilor de specializare inteligentă abilitată cu emiterea titlului de parc de specializare inteligentă.

(2) În calitatea menționată la alin. (1), *MCID* are următoarele atribuții:

a) elaborează și aprobă, prin ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării, normele metodologice de organizare și funcționare a parcurilor de specializare inteligentă menționate la art. 61;

b) acordă titlul de parc de specializare inteligentă, în condițiile prevăzute la art. 48;

c) evaluează și monitorizează activitatea parcurilor și propune măsuri privind cadrul legal de organizare și funcționare a parcurilor de specializare inteligentă;

d) urmărește respectarea condițiilor de constituire și funcționare a parcurilor de specializare inteligentă și dispune suspendarea/anularea titlului de parc de specializare inteligentă în cazul nerespectării acestora, conform prevederilor art. 49;

e) colaborează cu ministerele de resort, autoritățile publice locale, camerele de comerț și industrie, organizațiile neguvernamentale, alte structuri de reprezentare ale mediului de afaceri care au drept scop sprijinirea dezvoltării regionale, precum și cu experți autorizați, pentru elaborarea și aplicarea politicii de dezvoltare a parcurilor de specializare inteligentă;

f) îndeplinește orice alte atribuții și responsabilități în domeniul parcurilor de specializare inteligentă.

Art. 45. — (1) Titlul de parc de specializare inteligentă se acordă de către *MCID* fondatorilor parcului, prin ordin al ministrului cercetării, inovării și digitalizării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în urma analizei și evaluării documentelor prevăzute la art. 48.

(2) Titlul de parc de specializare inteligentă este valabil pe o durată minimă de 15 ani, cu posibilitatea de prelungire pentru încă o perioadă de timp cel mult egală cu durata inițială de funcționare, în perimetrul și în condițiile stabilite prin ordinul ministrului cercetării, inovării și digitalizării.

Art. 46. — Pe perioada de realizare a investițiilor pentru crearea/dezvoltarea/modernizarea parcurilor, prevăzute la art. 36 lit. a), și pe perioada procedurii de selecție competitivă a întreprinderilor/organizațiilor de cercetare, conform art. 37, ministrul cercetării, inovării și digitalizării emite un aviz provizoriu de funcționare a parcului, valabil până la emiterea titlului de parc de specializare.

Art. 47. — Pentru acordarea titlului de parc de specializare inteligentă trebuie respectate, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) administratorul parcului îndeplinește toate condițiile stabilite la art. 40 alin. (2) și (3);

b) terenul și infrastructura aferentă parcului de specializare inteligentă îndeplinesc prevederile art. 41.

Art. 48. — În vederea obținerii titlului de parc de specializare inteligentă fondatorii parcului sau, după caz, administratorul parcului desemnat de fondatori în acest scop depune la Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării o cerere însoțită de următoarele documente:

a) dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 41 cu privire la terenul destinat parcului de specializare inteligentă, inclusiv clădirile și infrastructura existentă;

b) planul de dezvoltare pentru realizarea obiectivelor parcului în domeniile de specializare inteligentă;

c) acordul autorității administrației publice locale/asociației de dezvoltare intercomunitară privind realizarea infrastructurii aferente parcului de specializare inteligentă și asigurarea utilităților publice;

d) lista cuprinzând activitățile economice prevăzute a se desfășura pe amplasamentul parcului de specializare inteligentă;

e) planul de parcelare a amplasamentului de teren pe care urmează a se realiza parcul de specializare inteligentă, inclusiv descrierea infrastructurii în interiorul parcului și a sistemelor de racord la utilitățile din exteriorul parcului, necesare;

f) orice alte documente pe care fondatorii parcului sau, după caz, administratorul parcului le consideră necesare și relevante pentru obținerea titlului de parc de specializare inteligentă.

Art. 49. — (1) Titlul de parc de specializare inteligentă se poate suspenda în următoarele situații:

a) rezidenții parcului nu desfășoară activități de specializare inteligentă, așa cum sunt acestea prevăzute de planul de dezvoltare al parcului și strategiile naționale și/sau regionale de specializare inteligentă, iar autoritatea publică locală/asociația de dezvoltare intercomunitară/asocierea nu ia măsuri pentru remedierea acestor situații;

b) mai mult de 70% dintre rezidenții parcului nu și-au realizat investițiile la care s-au obligat potrivit contractelor de concesiune și, ca urmare, funcționarea parcului este imposibil de realizat, iar autoritatea publică locală/asociația de dezvoltare intercomunitară/asocierea nu ia măsuri pentru remedierea acestor situații;

c) în situația prevăzută la lit. b), întreprinderile/organizațiile de cercetare care nu au realizat investițiile în baza contractelor subsidiare de finanțare încheiate sunt obligate să restituie sumele primite, fiind aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011.

(2) În perioada de implementare și durabilitate a proiectelor de specializare inteligentă, finanțate din fonduri europene, autoritatea publică locală/liderul de parteneriat se asigură de reluarea procedurii de selecție competitivă conform art. 37, în limita sumelor rămase disponibile pentru acordarea de ajutoare și în funcție de gradul de ocupare al parcului.

(3) Pentru evitarea anulării/suspendării titlului de parc, autoritatea publică locală/asociația de dezvoltare intercomunitară/asocierea asigură popularea parcului prin reluarea procedurii de selecție competitivă.

(4) Pe perioada suspendării titlului de parc de specializare inteligentă rezidenții parcului nu beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute la secțiunea IV.

(5) *MCID* poate începe procedura de anulare a titlului în cazul încălcării dispozițiilor legale care reglementează constituirea parcului de specializare inteligentă sau în orice alte situații care fac imposibilă desfășurarea activității parcului potrivit legii.

SECȚIUNEA III

Atribuțiile și activitățile părților

Art. 50. — (1) Unitățile administrativ-teritoriale în calitate de fondatori ai parcului de specializare inteligentă pot:

a) să încheie un contract cu administratorul parcului cu privire la administrarea imobilelor și infrastructurii realizate pentru crearea și funcționarea parcului de specializare inteligentă, așa cum a fost stabilit prin procedura de desemnare de la art. 40;

b) să asigure, cu respectarea prevederilor legale, amplasamentul de teren pe care este situat parcul, să realizeze infrastructura stradală și cea de utilități publice din interiorul parcurilor, racordul la utilitățile publice necesare funcționării parcului, inclusiv conectarea la infrastructura de transport;

c) să monitorizeze activitatea administratorului parcului, precum și a rezidenților care își desfășoară activitatea în cadrul parcurilor și să dispună măsuri, în limita competențelor legale, ori de câte ori constată că sunt abateri de la normele legale în vigoare privind organizarea și funcționarea parcurilor de specializare inteligentă, precum și obiectivele stabilite în planul de dezvoltare;

d) să acorde scutiri/reduceri de la plata impozitelor și taxelor locale, precum și scutiri/reduceri de la plata redevențelor datorate de administratorul parcului, cu respectarea prevederilor legale în materie de ajutor de stat;

e) să îndeplinească orice alte atribuții și responsabilități necesare pentru organizarea și funcționarea parcurilor de specializare inteligentă.

(2) Fondatorii parcului implementează pe terenurile puse la dispoziție proiectele de infrastructură și toate investițiile propuse prin documentațiile tehnico-economice, inclusiv clădiri administrative, relocarea rețelelor de utilități publice existente pe amplasamentele de teren puse la dispoziție pentru realizarea parcurilor și producția de energie în sistem de cogenerare sau energie regenerabilă, rețele de distribuție a alimentării cu energie electrică, în condițiile legii.

(3) Fondurile pentru realizarea infrastructurii și a utilităților necesare funcționării parcului de specializare inteligentă pot fi alocate din bugetul local, bugetul de stat și/sau din fonduri europene nerambursabile, cu respectarea regulilor de eligibilitate și în limita sumelor alocate cu această destinație și a regulilor specifice ajutorului de stat/*de minimis*.

(4) Rețelele de utilități publice, indiferent de natura fondurilor din care sunt realizate, urmează regimul de proprietate prevăzut pentru fiecare categorie de utilitate publică, cu excepția stațiilor de distribuție pentru alimentarea cu energie electrică, pentru care proprietatea publică rămâne a unităților administrativ-teritoriale, potrivit legii.

(5) Rețelele de utilități publice realizate potrivit alin. (2) pot fi date în administrarea operatorilor de servicii publice în condițiile prevăzute de lege, pe bază de contract de delegare sau prin alte modalități prevăzute de lege.

Art. 51. — (1) Autoritatea publică locală/Asociația de dezvoltare intercomunitară stabilește tarifele de administrare a parcului și redevențele din concesiunea terenurilor.

(2) Redevențele încasate din concesiunea terenurilor se virează ca venit la bugetul local sau la bugetul județului, după caz.

(3) Valoarea redevențelor recuperată de autoritățile publice locale pe o perioadă de minimum 10 ani și maximum 30 de ani nu poate fi mai mică decât valoarea de piață a terenului la data concesiunii.

(4) Perioadele de recuperare a valorii de piață a terenurilor se aprobă prin hotărâre a consiliului local/județean sau hotărârea generală a municipiului București, după caz.

Art. 52. — Administratorul parcului are următoarele atribuții:

a) să administreze imobilele și infrastructura de utilități și să asigure serviciile necesare activităților desfășurate în parcul de specializare inteligentă, potrivit contractelor încheiate cu rezidenții parcului;

b) să asigure utilizarea infrastructurii și utilităților;

c) să repare, să întrețină, să modernizeze și să dezvolte, după caz, infrastructura și utilitățile din interiorul parcului de specializare inteligentă, iar în situația în care acestea sunt în administrarea/exploatarea operatorilor de servicii să ia măsurile necesare pentru asigurarea funcționării continue a acestora;

d) să gestioneze resursele financiare proprii și atrase, în conformitate cu planul de dezvoltare a parcului;

e) să încheie contracte de administrare cu fiecare rezident care realizează investiții pe amplasamentul destinat parcului de specializare inteligentă, inclusiv pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor în ceea ce privește asigurarea utilităților publice, folosința instalațiilor, clădirilor și spațiilor comune, precum și altele asemenea;

f) să atragă investitori pentru dezvoltarea de activități productive și servicii în domeniul specializării inteligente;

g) să asigure sprijin pentru dezvoltarea parteneriatelor interne și internaționale, consultanță pentru afaceri, consultanță tehnologică;

h) să asigure relațiile de colaborare cu instituțiile și/sau autoritățile publice;

i) să inițieze, să coordoneze și să implementeze aplicații cu finanțare externă rambursabilă/nerambursabilă pentru proiecte de cercetare, proiecte care conțin activități inovatoare, precum și alte categorii de activități asimilate.

Art. 53. — Organizațiile de cercetare organizate potrivit prevederilor art. 7 și 8 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, pot realiza următoarele activități:

a) să se asocieze cu autoritățile publice locale, agenți economici organizați potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu orice parteneri interesați pentru realizarea de proiecte de specializare inteligentă;

b) să organizeze filiale, după caz, pentru desfășurarea activităților de cercetare industrială, dezvoltare experimentală și transfer tehnologic, inclusiv prin dezvoltarea de infrastructuri, clădiri și achiziția de echipamente necesare;

c) să utilizeze activele corporale și necorporale necesare desfășurării activităților de cercetare, inovare, dezvoltare experimentală și transfer tehnologic specifice parcurilor de specializare inteligentă;

d) să încheie contracte de concesiune, contracte de administrare, precum și orice alte categorii de contracte prevăzute de lege pentru desfășurarea activităților de cercetare, inovare, dezvoltare experimentală și transfer tehnologic specifice parcurilor de specializare inteligentă;

e) să încheie acorduri de parteneriat, potrivit legii, cu întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul parcurilor de specializare inteligentă, necesare pentru transferul tehnologic al rezultatelor activității de cercetare, inovare și dezvoltare experimentală;

f) să desfășoare orice alte categorii de activități și să îndeplinească orice alte responsabilități permise de lege.

SECȚIUNEA IV

Facilități fiscale acordate parcurilor de specializare inteligentă și cercetătorilor implicați în derularea proiectelor de specializare inteligentă și măsuri de sprijin pentru stimularea activităților din cadrul acestor parcuri

Art. 54. — Pentru constituirea/implementarea și realizarea unui parc de specializare inteligentă se acordă următoarele categorii de facilități, cu respectarea prevederilor legislației ajutorului de stat:

a) scutirea de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației sau pentru scoaterea din circuitul agricol a terenului aferent parcului de specializare inteligentă, pentru societatea-administrator care deține titlul de parc de specializare inteligentă;

b) deducerea de 100% a profitului repartizat pe surse de dezvoltare, conform prevederilor legale în vigoare, pentru determinarea profitului impozabil necesar calculului impozitului pe profit datorat de către cei care realizează investiții în cadrul parcului de specializare inteligentă. Pentru a beneficia de această facilitate fiscală investitorii trebuie să repartizeze profitul net realizat pe surse de dezvoltare pentru o perioadă de minimum cinci ani de la data primei repartizări;

c) deducerea din profitul impozabil a unei cote de 50% din valoarea investițiilor realizate în parcul de specializare inteligentă, pentru societatea-administrator care realizează astfel de investiții în construcții sau reabilitări de construcții și în infrastructura necesară parcului și de racordare la rețeaua publică privind utilitățile, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea și duratele normate de funcționare a mijloacelor fixe. Deducerea se calculează în luna în care se realizează punerea în funcțiune a investiției, conform prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, numai din punct de vedere fiscal, prin înscrierea acesteia la sumele deductibile prevăzute în declarația de impunere. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani;

d) deducerea din profitul impozabil a unei cote de 100% din valoarea investițiilor realizate în parcul de specializare inteligentă, pentru agenții economici care au încheiate contracte de concesiune și/sau contracte de administrare și realizează investiții în clădiri și echipamente destinate activităților de specializare inteligentă, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea și duratele normate de funcționare a mijloacelor fixe. Deducerea se calculează în luna în care se realizează punerea în funcțiune a investiției, conform prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, numai din punct de vedere fiscal, prin înscrierea acesteia la sumele deductibile prevăzute în declarația de impunere. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani;

e) reducerea redevenței datorate de către agenții care au realizat investiții în parcuri de specializare inteligentă, prin hotărâre a consiliului local, județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limita a 50% din valoarea redevenței datorate;

f) scutirea de la plata impozitului pe clădire pentru categoriile de clădiri situate în parcurile de specializare inteligentă, cu respectarea prevederilor legale în materie de ajutor de stat și cu aprobarea consiliului local, județean sau a Consiliului General al Municipiului București;

g) scutirea de la plata impozitului pe teren pentru categoriile de terenuri situate în parcurile de specializare inteligentă, cu respectarea prevederilor legale în materie de ajutor de stat și cu aprobarea consiliului local, județean sau a Consiliului General al Municipiului București;

h) alte facilități ce pot fi acordate, potrivit legii, de administrația publică locală.

Art. 55. — Reducerile la calculul impozitelor și taxelor și/sau, după caz, deductibilitățile fiscale sunt considerate deduceri fiscale la stabilirea profitului impozabil și la calculul impozitului pe profit.

Art. 56. — Fondatorii parcului și rezidenții parcului pot beneficia de sprijin, cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat/de *minimis*, pentru:

a) realizarea infrastructurii și utilităților publice aferente parcului de specializare inteligentă;

b) implementarea proiectelor de specializare inteligentă, respectiv a activităților de investiții în clădiri și, după caz, echipamente/utilaje/instalații, precum și a activităților de cercetare, dezvoltare sau inovare.

SECȚIUNEA V

Condiții pentru accesarea de fonduri europene nerambursabile pentru finanțarea parcurilor de specializare inteligentă

Art. 57. — (1) Parcurile de specializare inteligentă finanțate din fonduri europene nerambursabile au ca beneficiari fondatorii parcului, organizații de cercetare și întreprinderi parte din contractele subsidiare, cu condiția desemnării ca lider de parteneriat a unei entități înregistrate fiscal în România, cu sediul în regiunea în care se implementează parcul de specializare inteligentă.

(2) La depunerea cererii de finanțare liderul de parteneriat are obligația de a face dovada notificării MCID asupra intenției de a obține titlul de parc de specializare inteligentă.

(3) Fondatorii parcului sau administratorul parcului, după caz, are obligația obținerii titlului de parc de specializare inteligentă în maxim doi ani de la data semnării contractelor de finanțare.

(4) Nerespectarea prevederilor alin. (3) și ale art. 49 alin. (1) și (2) privind suspendarea/anularea titlului de parc de specializare inteligentă conduce la rezilierea contractului de finanțare, astfel cum este prevăzut la capitolul IX — Decizia de reziliere a contractului de finanțare din O.U.G. nr. 133/2021.

Art. 58. — Se autorizează autoritățile de management ale programelor operaționale/organismele intermediare să stabilească, dacă este cazul, prin ghidurile aferente categoriile de activități care nu pot fi realizate de către partenerii entități private în implementarea proiectelor.

Art. 59. — Pentru neregulile constatate în cadrul parcurilor de specializare inteligentă finanțate din fonduri europene se emit titluri de creanță potrivit prevederilor O.U.G. nr. 66/2011 pe numele liderului de parteneriat și/sau al partenerului din a cărui acțiune sau inacțiune a rezultat o abatere de la legalitate, conformitate și regularitate în raport cu dispozițiile naționale și/sau europene.

Art. 60. — (1) În cazul investițiilor realizate conform art. 36 lit. b, se încheie contracte subsidiare cu întreprinderile/organizațiile de cercetare ulterior contractului de finanțare.

(2) Contractele subsidiare prevăzute la alin. (1) sunt parte integrantă din contractele de finanțare și trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

a) datele de identificare ale autorității publice locale/asociației de dezvoltare intercomunitară/asocierii și ale întreprinderii/organizației de cercetare;

b) drepturile și obligațiile autorității publice locale/asociației de dezvoltare intercomunitară/asocierii și ale întreprinderii/organizației de cercetare;

c) valoarea totală a contractului și a fiecărei activități, defalcată pentru autoritatea publică locală/asociația de dezvoltare intercomunitară/asociere, și ale întreprinderii/organizației de cercetare;

d) contribuția financiară proprie a întreprinderii/organizației de cercetare;

e) conturile bancare deschise de către întreprindere/organizație de cercetare;

f) prevederi referitoare la răspunderea fiecărei părți privind recuperarea cheltuielilor afectate de nereguli aferente activităților proprii din cadrul proiectului;

g) cuantumul ajutorului de tip *minimis*, respectiv ajutorului de stat, de care beneficiază întreprinderea/organizația de cercetare ca urmare a semnării contractului subsidiar;

h) obligația întreprinderii/organizației de cercetare beneficiare ale contractelor subsidiare de a respecta cerințele minime cu privire la informarea și publicitatea privind operațiunea finanțată din fonduri europene, conform Regulamentului (UE) 2021/1.060.

(3) Prevederile referitoare la lider de parteneriat/parteneri din prezenta ordonanță de urgență, privind acordarea prefinanțării, mecanismul cererilor de plată și rambursare, precum și recuperarea sumelor acordate necuvenit prevăzute în O.U.G. nr. 133/2021 se aplică în mod corespunzător și parteneriatelor pentru acordare de granturi întreprinderilor/organizațiilor de cercetare destinate activităților de specializare inteligentă în cadrul programelor operaționale.

(4) În cazul parteneriatelor destinate activităților de specializare inteligentă finanțate din fonduri europene nerambursabile, autoritățile de management virează sumele aferente activităților proprii ale autorităților administrației publice locale, organizațiilor de cercetare, respectiv ale întreprinderilor, în conturile corespunzătoare deschise de acestea conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Pentru neregulile identificate în cadrul proiectelor implementate în parteneriat pentru realizarea parcurilor de specializare inteligentă, notificările și titlurile de creanță se emit pe numele autorității publice locale/organizației de cercetare/întreprinderii care a efectuat cheltuielile afectate de nereguli, conform contractului subsidiar, conform OUG nr. 66/2011.

SECȚIUNEA VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 61. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se elaborează și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, următoarele:

a) normele metodologice pentru emiterea avizului provizoriu de funcționare și a titlului de parc de specializare inteligentă, inclusiv pentru suspendarea/anularea titlului de parc de specializare inteligentă;

b) normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentului act normativ privind parcurile de specializare inteligentă;

c) normele metodologice referitoare la conținutul planului de dezvoltare a parcului.

Art. 62. — Autoritățile de management care gestionează fondurile destinate proiectelor implementate în cadrul parcurilor de specializare inteligentă asigură corelarea între apelurile de proiecte, în scopul asigurării predictibilității și eficienței proceselor de lansare a apelurilor, precum și de evaluare și selecție a proiectelor.

Art. 63. — Întreprinderile/Organizațiile de cercetare care au beneficiat de granturi pentru implementarea de investiții indiferent de natura acestora au obligația de a menține activitatea în cadrul parcurilor de specializare inteligentă pentru o perioadă de minimum 5 ani de la data finalizării perioadei de implementare a proiectului.

Art. 64. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 22 martie 2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei va elabora și va aproba, cu consultarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și a furnizorilor de gaze naturale/energie electrică, conținutul minim obligatoriu al facturilor de gaze naturale și de energie electrică astfel încât facturile să conțină informații corecte, transparente, clare, lizibile și ușor de înțeles, care să ofere clienților casnici posibilitatea să își ajusteze propriul consum și să compare condițiile comerciale de furnizare.”

2. **La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:**

„(3¹) Furnizorii au obligația de implementare în sistemul informatic a prevederilor privind factura la gaze naturale/energie electrică astfel încât să fie aplicate în mod unitar începând cu facturile aferente consumului de energie electrică/gaze naturale din luna aprilie 2023.”

3. **Articolul 5¹ se abrogă.**

4. **La articolul 15, alineatul (5) se abrogă.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Marcel-Ioan Boloș

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,

Sebastian-Ioan Burduja

p. Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Florin-Sergiu Dobrescu,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

p. Ministrul economiei,

Mihai-Ion Macaveiu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

I- CRITERII DE SELECTIE PENTRU PROIECTE DE EFICINȚĂ ENERGETICĂ**Criteriul C1): Reducerea consumului de energie (RCE) – 40p:**

Modalitatea de calcul:

$$RCE = \frac{T_{epr} - T_{ep1}}{T_{epr}} [\%]$$

Unde:

- RCE – reducerea consumului de energie ca urmare a implementării proiectului de investiții, pe baza analizei energetice;

- T_{epr} – consumul de energie, exprimat în Tep, pentru anul de referință (2021), fără implementarea proiectului;

- T_{ep1} - consumul de energie, exprimat în Tep, pentru primul an calendaristic după realizarea proiectului;

Punctaj acordat:

- $RCE \leq 30\%$ – 10p;
- $30\% < RCE \leq 40\%$ – 20p;
- $40\% < RCE \leq 50\%$ – 25p;
- $50\% < RCE \leq 60\%$ – 30p;
- $RCE > 60\%$ – 40p;

Criteriul C2): Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (RGES – 40 p):

Modalitatea de calcul:

$$RGES = \frac{GESr - GES1}{GESr} [\%][t_{CO2}]$$

Unde:

-RGES – reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ca urmare a implementării proiectului de investiții, pe baza analizei energetice;

- GESr – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$ pentru anul de referință (2021), fără implementarea proiectului;

- GES1 – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$, pentru primul an calendaristic după realizarea proiectului;

Punctaj acordat:

$$\begin{aligned} &RGES \leq 30\% - 10 p; \\ &30\% < RGES \leq 40\% - 20p; \\ &40\% < RGES \leq 50\% - 30p; \\ &RCE > 50\% - 40 p; \end{aligned}$$

Criteriul C3*): Modificarea ratei profitului operational aferent anului 2021 in raport cu anul 2020 ținând cont de valorile rezultatului obținut pe baza situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor: - 10 p;

Se determină cu formula de calcul:

$$\Delta\pi_{op} = \frac{\pi_{op2021} - \pi_{op2020}}{\pi_{op2021}} [\%]$$

Unde:

- $\Delta\pi_{op}$ – reprezintă variația profitului operațional în anul 2021 față de anul 2020;

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

- π_{op2021} – profitul operațional realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor, în anul 2021;
- π_{op2020} – profitul operațional realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor, în anul 2020;

Punctaj acordat:

- $\leq 25\%$ - 2,5 puncte;
- $(25\% \div 35\%)$ - 5 puncte;
- $(35\% \div 50\%)$ - 7,5 puncte;
- $>50\%$ - 10 puncte;

Criteriul C4 *) Rata rentabilității activității operaționale în anul 2021 – 10 p;

Se determină cu relația de calcul:

$$R_{op2021} = \frac{\pi_{op2021}}{CA_{2021}} [\%]$$

Unde:

- R_{op2021} – reprezintă rentabilitatea activității operaționale realizată în anul 2021;
- π_{op2021} – reprezintă profitul operațional pentru anul 2021 realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor;
- CA_{2021} – reprezintă cifra de afaceri netă realizată în anul 2021 potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor;

Punctaj acordat:

- $\leq 25\%$ - 2,5 puncte;
- $(25\% \div 35\%)$ - 5 puncte;
- $(35\% \div 50\%)$ - 7,5 puncte;
- $>50\%$ - 10 puncte;

*) Indicatorii calculați pentru **criteriul C3 și criteriul C4** se punctează doar pentru valori pozitive ale acestora. În situația în care solicitantul nu înregistrează valori pozitive ale profitului operațional numărul de puncte acordate este egal cu zero.

II-CRITERII DE SELECTIE PENTRU PROIECTE PRIVIND UTILIZAREA SURSELOR REGENERABILE DE ENERGIE**Criteriul C1): Valoarea contribuției din fonduri nerambursabile raportat la capacitatea de producție din surse regenerabile de energie pentru consum propriu (VSER) –40p:**

Modalitatea de calcul:

$$VSER = \frac{VAS}{Pi} [Euro/kW instalat]$$

Unde:

- $VSER$ – Valoarea contribuției din fonduri nerambursabile raportat la capacitatea de producție din surse regenerabile de energie pentru consum propriu, pe baza analizei energetice;
- VAS – quantumul/valoarea contribuției din fonduri nerambursabile solicitată pentru proiect;

– P_i – putere instalată din surse regenerabile de energie realizată prin proiectul de investiții;

Punctaj acordat:

X = Valoarea cea mai mică a contribuției din fonduri nerambursabile solicitată raportată la capacitatea de producție din surse regenerabile de energie pentru consum propriu (Euro/kW instalat)

- $VSER > 130\% * X - 10p$;
- $130\% * X \geq VSER > 120\% * X - 20p$;
- $120\% * X \geq VSER > 110\% * X - 25p$;
- $110\% * X \geq VSER > 100\% * X - 30p$;
- $VSER = X - 40p$

Criteriul C2): Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (RGES – 40 p):

Modalitatea de calcul:

$$RGES = \frac{GESr - GES1}{GESr} [\%][t_{CO2}]$$

Unde:

- $RGES$ – reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ca urmare a implementării proiectului de investiții, pe baza analizei energetice;
- $GESr$ – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$ pentru anul de referință (2021), fără implementarea proiectului;
- $GES1$ – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$, pentru primul an calendaristic după realizarea proiectului;

Punctaj acordat:

$$\begin{aligned} RGES &\leq 30\% - 10 p; \\ 30\% < RGES &\leq 40\% - 20p; \\ 40\% < RGES &\leq 50\% - 30p; \\ RCE > 50\% &- 40 p; \end{aligned}$$

Criteriul C3*): Modificarea ratei profitului operațional aferent anului 2021 în raport cu anul 2020 ținând cont de valorile rezultatului obținut pe baza situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor : - 10 p;

Se determină cu formula de calcul:

$$\Delta\pi_{op} = \frac{\pi_{op2021} - \pi_{op2020}}{\pi_{op2021}} [\%]$$

Unde:

- $\Delta\pi_{op}$ – reprezintă variația profitului operațional în anul 2021 față de anul 2020;
- π_{op2021} – profitul operațional realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor, în anul 2021;
- π_{op2020} – profitul operațional realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor, în anul 2020;

Punctaj acordat:

- $\leq 25\%$ - 2,5 puncte;
- $(25\% \div 35\%)$ - 5 puncte;
- $(35\% \div 50\%)$ - 7,5 puncte;
- $>50\%$ - 10 puncte;

Criteriul C4 *) Rata rentabilității activității operaționale în anul 2021 – 10 p;

Se determină cu relația de calcul:

$$R_{op2021} = \frac{\pi_{op2021}}{CA_{2021}} [\%]$$

Unde:

- R_{op2021} – reprezintă rentabilitatea activității operaționale realizată în anul 2021;
- π_{op2021} – reprezintă profitul operațional pentru anul 2021 realizat potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor;
- CA_{2021} – reprezintă cifra de afaceri netă realizată în anul 2021 potrivit situațiilor financiare depuse la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor;

Punctaj acordat:

- $\leq 25\%$ - 2,5 puncte;
- $(25\% \div 35\%)$ - 5 puncte;
- $(35\% \div 50\%)$ - 7,5 puncte;
- $>50\%$ - 10 puncte;

*) Indicatorii calculați pentru **criteriul C3 și criteriul C4** se punctează doar pentru valori pozitive ale acestora. În situația în care solicitantul nu înregistrează valori pozitive ale profitului operațional numărul de puncte acordate este egal cu zero.

ANEXA Nr. 2*)

CRITERII DE SELECTIE PENTRU PROIECTE DE INVESTITII ÎN ENERGIE VERDE:**Criteriul C1*): Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (RGES – 20 p):**

Modalitatea de calcul:

$$RGES = \frac{GESr - GES1}{GESr} [\%][t_{CO2}]$$

Unde:

- $RGES$ – reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ca urmare a implementării proiectului de investiții, pe baza auditului energetic;
- $GESr$ – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$ în scenariul de referință, fără implementarea proiectului;
- $GES1$ – emisii de gaze cu efect de seră, exprimat în $[t_{CO2}]$, pentru primul an calendaristic după realizarea proiectului;

Punctaj acordat:

- $RGES \leq 30\%$ – 5 p;
- $30\% < RGES \leq 40\%$ – 10p;
- $40\% < RGES \leq 50\%$ – 15p;
- $RCE > 50\%$ – 20 p;

Criteriul C2*): Cantitatea de energie verde produsă cu ajutorul capacităților de producție realizate (Q - 40 p):

Modalitatea de calcul:

$$Q = N_{rf} \times C_p$$

Unde:

- Q – reprezintă producția anuală de energie verde realizată cu ajutorul echipamentelor de producție/capacităților de producție realizate prin intermediul investițiilor;
- N_{rf} – reprezintă numărul de ore de funcționare a capacităților de producție pe parcursul unui an calendaristic;
- C_p – capacitatea de producție a echipamentelor puse în funcțiune cu ajutorul investiției realizate;

Punctaj acordat:

- $Q \leq 50 \text{ GWh/an} - 10p$;
- $50 \text{ GWh/an} < Q \leq 75 \text{ GWh/an} - 20p$;
- $75 \text{ GWh/an} < Q \leq 100 \text{ GWh/an} - 30p$;
- *peste 100GWh/an - 40p*;

Criteriul C3: Număr populație UAT ($N_p - 15p$)

Punctaj acordat:

- $N_p \leq 50.000 \text{ loc} - 2,5p$;
- $50.000 \text{ loc} < N_p \leq 100.000 \text{ loc} - 5p$;
- $100.000 \text{ loc} < N_p \leq 200.000 \text{ loc} - 10p$;
- $N_p > 200.000 \text{ loc} - 15p$;

Criteriul C4: Suprafețe de teren decontaminat/neproductiv, ca de exemplu cele cu destinația inițială de halde de zgură/contaminate și altele asemenea utilizate pentru producerea de energie verde ($S_u - 15p$)

Punctaj acordat:

- $S_u \leq 10 \text{ ha} - 5p$;
- $10 \text{ ha} < S_u \leq 20 \text{ ha} - 10p$;
- $S_u > 20 \text{ ha} - 15p$;

Criteriul C5: Număr populație racordată la rețeaua centralizată de alimentare cu energie termică ($N_{pet} - 10 p$)

Punctaj acordat:

- $N_{pet} \leq 5.000 \text{ gospdării} - 2,5p$;
- $5.000 \text{ gospodării} < N_{pet} \leq 15.000 \text{ gospodării} - 5p$;
- $15.000 \text{ gospodării} < N_{pet} \leq 35.000 \text{ gospodării} - 7,5p$;
- $N_{pet} > 35.000 \text{ gospodării} - 10p$;

***) Aplicațiile de finanțare pentru proiectele de investiții în energie verde** vor fi însoțite în mod obligatoriu de raportul de audit energetic al proiectului, împreună cu calculele energetice și justificările aferente care vor stabili valorile calculate pentru criteriile anterioare.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru gestionarea efectelor produse de schimbările climatice în agricultură**

În temeiul art. 29 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se constituie Comitetul interministerial pentru gestionarea efectelor produse de schimbările climatice în agricultură, denumit în continuare *Comitetul*, organism interministerial, cu rol consultativ, fără personalitate juridică.

(2) Conducerea Comitetului este asigurată de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, în calitate de președinte, care poate delega această calitate unui secretar de stat din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în condițiile legii.

(3) Comitetul este constituit din reprezentanți, la nivel de secretar de stat, ai ministerelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, desemnați prin ordin de ministru în acest sens.

(4) Secretariatul Comitetului este asigurat de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 2. — Comitetul are ca obiectiv gestionarea efectelor produse de schimbările climatice în agricultură, inclusiv a celor produse de seceta pedologică.

Art. 3. — (1) În vederea îndeplinirii obiectivului prevăzut la art. 2, Comitetul identifică, analizează și formulează propuneri pentru:

a) prevenirea și combaterea efectelor negative ale secetei;

b) asigurarea, la timp, a subvențiilor și fondurilor alocate din bugetul Uniunii Europene și de la bugetul de stat pentru desfășurarea, în bune condiții, a lucrărilor agricole;

c) executarea lucrărilor de reabilitare și investiții în sistemul de irigații și asigurarea fondurilor necesare de la bugetul de stat în acest scop;

d) asigurarea, la timp, a fondurilor necesare pentru realizarea obiectivelor de investiții destinate reducerii consumului de energie;

e) menținerea în funcțiune a sistemului de irigații și creșterea capacității de irigare;

f) folosirea tuturor resurselor de apă pentru irigarea culturilor;

g) măsuri de sprijin pentru recoltarea, transportul, depozitarea și valorificarea produselor agricole;

h) sprijinirea fermierilor în vederea pregătirii și desfășurării campaniei agricole de toamnă;

i) creșterea capacității de industrializare a producției agricole primare și valorificarea acesteia;

j) asigurarea materiei prime și a condițiilor de funcționare în zootehnie și în unitățile de prelucrare/procesare și aprovizionare a populației cu produse agroalimentare.

(2) Comitetul asigură informarea permanentă a prim-ministrului cu privire la activitatea desfășurată și rezultatele obținute.

Art. 4. — (1) Comitetul își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, aprobat în prima ședință de lucru.

(2) Comitetul se reunește în ședințe de lucru la solicitarea președintelui sau a oricărui membru.

(3) La ședințele Comitetului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice cu atribuții și competențe în domeniu, precum și reprezentanți ai asociațiilor profesionale și experți în domeniul de referință.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

COMPONENȚA
Comitetului interministerial pentru gestionarea efectelor
produse de schimbările climatice în agricultură

- a) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
 - b) Ministerul Finanțelor
 - c) Ministerul Afacerilor Interne
 - d) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
 - e) Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
 - f) Ministerul Energiei
 - g) Ministerul Economiei
 - h) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
 - i) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
 - j) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului
-

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

